ಅಪರಂಜಿ

ಡಿಸೆಂಬರ್ 2002

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಬಿ.ಆರ್. ನಾಗೇಶ್

ಪ್ರಭಾ

ಭಕ್ತ

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಇಸ್ಮೈಯಿಲ್

ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಎಸ್ಪ್ರಾಮೂರ್ತಿ

ಎಂ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ
ಸಂಪಾದಕ:
ಶಿವಕುಮಾರ್
ನಿರ್ವಹಣೆ:
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

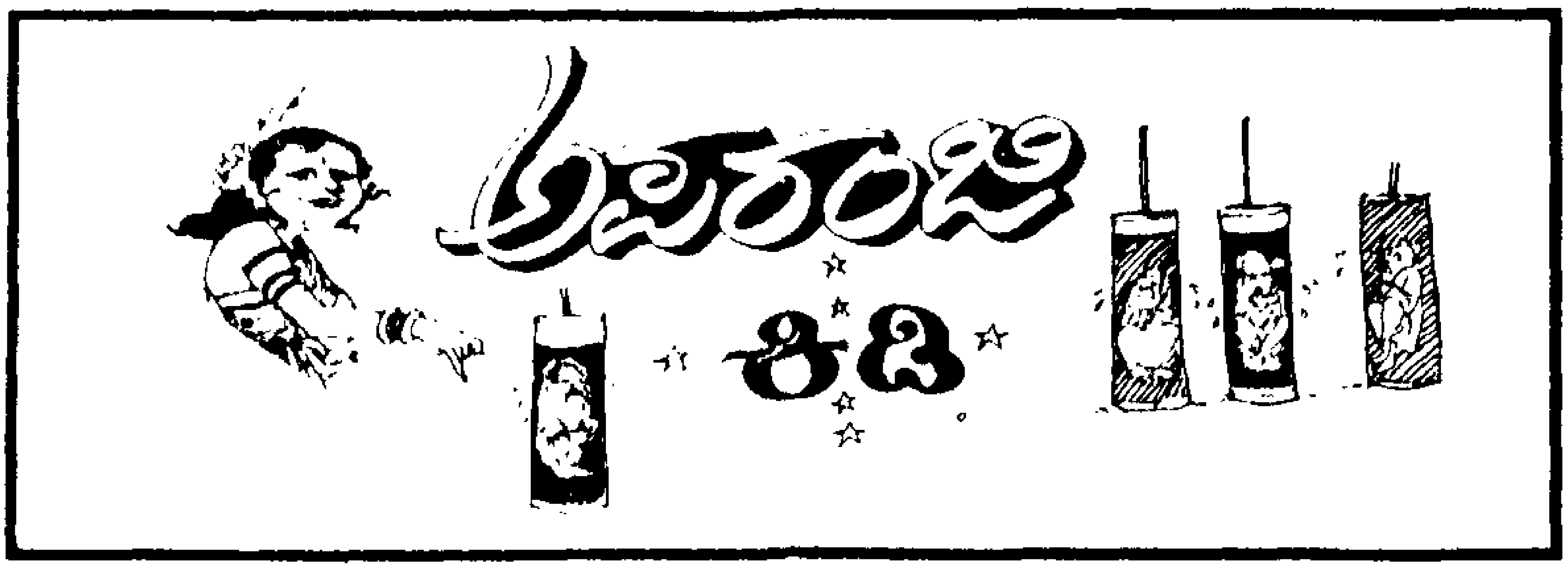
ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
Ph: 3345259
email: aparanji@hotmail.com
website: aparanjimag.com

ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು- 560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 20 ಡಿಸೆಂಬರ್ - 2002 ಸಂಚಿಕೆ - 3

ಮುದ್ರಣ: ಇಂಪ್ರೆಶನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 3 ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು 27

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ನವೆಂಬರ್ ಹತ್ತರಂದು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ಜನ್ಮ ದಿನಾಚರಣೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಕಾವೇರಿ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ Handle ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ?!

★★★

ಮತ್ತೆ ವೀರಪ್ಪನ್ ಕ್ಯಾಸೆಟ್

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಇದನ್ನ ಗಿನೆಸ್ ಬುಕ್‌ಗೆ ಯಾಕೆ ಕಳಿಸಬಾರದು?!

★★★

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುವ ನಕಲಿ ಔಷಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು

- ಡಾ|| ಎ.ಸಿ. ಶ್ರೀರಾಂ, ಐ.ಎಂ.ಎ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ನಕಲೀ ವೈದ್ಯರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಗಮನ??

★★★

ವರ್ಗಾವಣೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲ; ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಅಯ್ಯೋ, ಹಾಗೆ ಹೇಳ-ಬೇಡಿ!!

★★★

ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಹಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಸಂಪರ್ಕ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಸರಿ, ಸರಿ, ಅಜ್ಜನಿಗಿಂತ....!!

★★★

ಕಾಂಬೋಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ನೆರವು

- ಸುದ್ದಿ

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.....!!

★★★

ಭಾಷಣಗಳಿಂದ 'ಕನ್ನಡ' ಬೆಳೆಯುವುದೆ?

- ಹೇಳಿಕೆ

ಖಿಸ್ ಡಿತ ಇಲ್ ಲ!!

★★★

ಧರ್ಮದ ದುರ್ಬಳಕೆ; ಲಿಂಗ್ಡೊ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಭಗವಂತ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದನಂತೆ!!

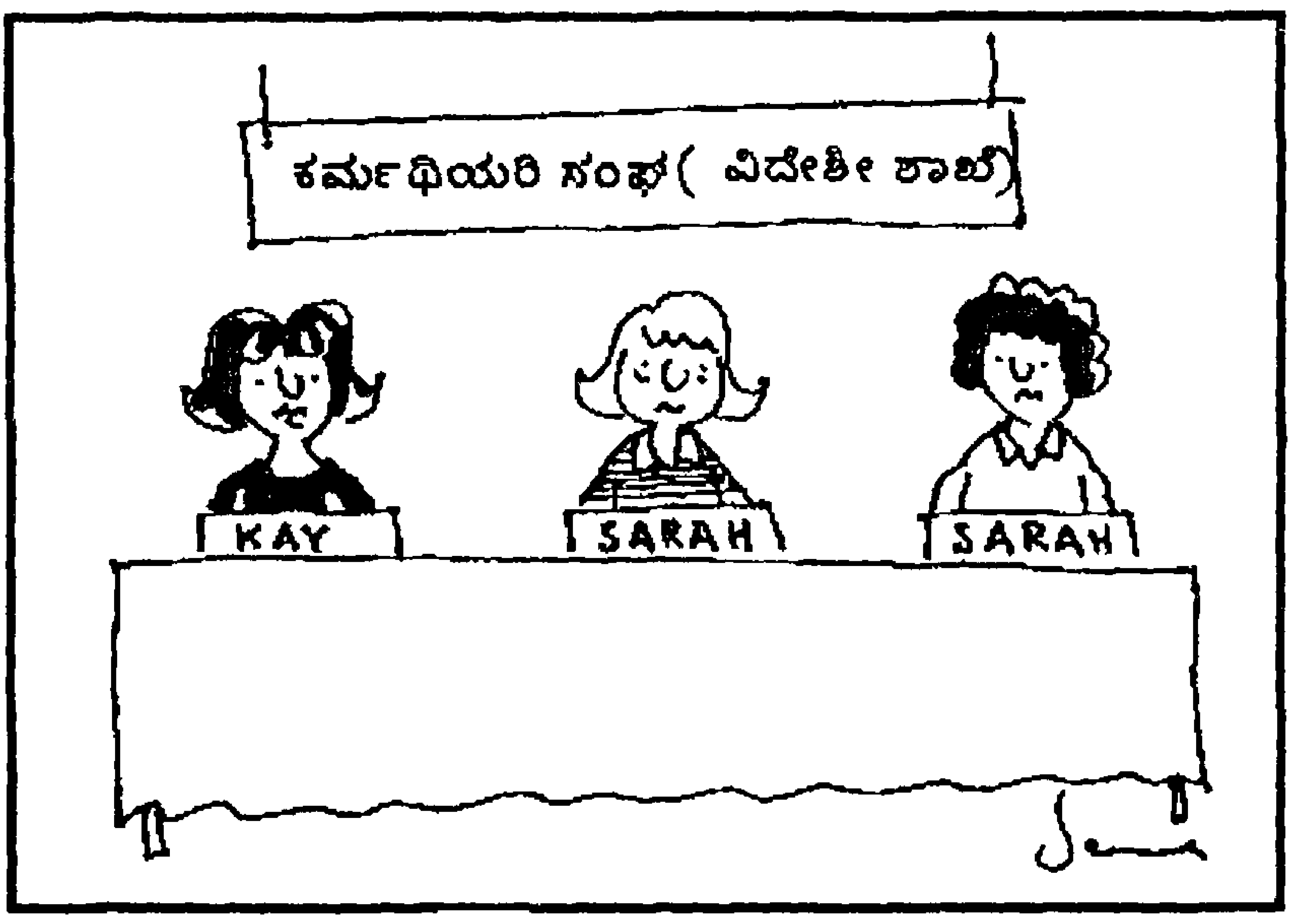
★★★

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದು 'ಸುದ್ದಿ' ಆಗುಲ್ಲ!!

★★★

V ÷ 8V = 0

• ಬಿ.ಆರ್. ನಾಗೇಶ್

(ಬಿಹಾರದ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೊಬ್ಬ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಸೂತ್ರ ಇದು - ಐನ್‌ಸ್ಟೀನ್ ಸಮೀಕರಣದಷ್ಟೇ ತತ್ತ್ವಾಂಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.)

ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣಗಳನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುವ ನಾವು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ಅಪಹರಣ - ಇತ್ಯಾದಿ ಅಮರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ - ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಘಟಿಸುವ ಇಂಥಾ ಕೃತ್ಯಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮದ ವಾಸನೆ ಇದೆ - ಧಾರ್ಮಿಕ ಲೇಪವಿದೆ. ಅಂತೆಯೆ ಈ ಬಗೆಯ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ಅಪಹರಣ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳೆಂಬ ತಿಳಿಯುವ ನಮಗೆ, ವೀರಪ್ಪನ್ ಆನೆ ಕೊಂದವ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಂದವ, ಅಂತೂ ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವನೇ ಅಲ್ಲ - ಎಂದು ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಅವನು ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸುವ ಮಹತ್ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಧರ್ಮಯುದ್ಧವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. (ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಧರ್ಮಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ.)

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಧಾನಿಯ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಪ್ಪನ್ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನ ಚಿತ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಓದುವ ಮೊದಲೇ, ಹೆಚ್ಚಿನೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜಧಾನಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಮಾರಂಭಗಳು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವಾಗಿಯೇ ಚಿಗುರೊಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆ, ಅಲ್ಲವೇ?

ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ತುರ್ತು ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲಿ? ಅಂತೂ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಅರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆ ಸೇರಿದರು. ಅವರ ಗ್ರಹಚಾರ! - ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆ ಕರೆದದ್ದೇ ವೀರಪ್ಪನ್ ಕುರಿತಾದ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ.

‘‘ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ವೀರಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆವು. ಮದುವೆ ಆಗಿರುವ ಪೋಲೀಸರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ತಮಗೆ ವೀರಮರಣ ಬೇಡಾ

ಎಂದು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ವೀರಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?'' ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ - ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ.

ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು, ಮಂತ್ರಿಗಳಾದೊಡನೆಯೆ ಸ್ವಂತ ಆಲೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿಯ ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದರು:

''ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭೂಸೇನೆ, ವಾಯುಸೇನೆ, ಅರೆಪಡೆಗಳು, ಎನ್.ಸಿ.ಸಿ., ಎನ್.ಸಿ.ಸಿ. ಮಹಿಳಾ ವಿಭಾಗ, ಸ್ಕೌಟುಗಳು, ಸೇವಾದಳ - ಇವುಗಳು ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ವೀರಪ್ಪನ್ ಸಿಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಜಾಗತಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಈಮೆಯಿಲ್ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ವೀರಪ್ಪನ್ ಬಂಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ - ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಾಧಾರಣ ವೆಚ್ಚ ಎಷ್ಟಾದೀತು ಎಂದು ಕೊಟೇಶನ್ ಕೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಬರುವ ಕೊಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಆ ದೇಶದವರಿಗೆ ವೀರಪ್ಪನ್ ಬಂಧಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ದಾರಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಲಾಭ ತರುವಂಥದ್ದು, ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ''.

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತಮ್ಮ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಸಂಕಟ ದೂರವಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ತಿರುಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿ ಸಭೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಕೊಟೇಶನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಡೆಯಲಾಯಿತು. ವೀರಪ್ಪನ್ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಕೊಟೇಶನ್ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳಲಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಳಿಕವೇ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವೀರಪ್ಪನ್ ಸೆರೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ನೂರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಡಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು: ವೀರಪ್ಪನ್ ರಕ್ತ ಯಾವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು? ಅವನ ಮೀಸೆಗೆ ಪ್ರಾಯವೆಷ್ಟು? ನಮಗೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಬಹುಮಾನದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಎಷ್ಟು ಲಂಚ

ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಡಗುದಾಣಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಇಳಿಯಬಲ್ಲ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಇದೆಯೆ?

''ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಬದಲು, ನೀವೇ ವೀರಪ್ಪನ್ ಹಿಡಿದು ತರುವುದು ಸುಲಭವಾದೀತು, ಸರ್'' ಎಂದರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬರು ''ಬೇರೆ ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲವು ಟನ್ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಮದು ನೀತಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?'' ಎಂದು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ, ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಮಹಿಮೆಯೆ ಹಾಗೆ!

ಸರಿ. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು: ಎಂಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಡಗುದಾಣಕ್ಕೆ ಧಾಳಿ ಇಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಅಮೋಘ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಂಡಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಆ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ. ಆಗಲೇ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು; ರಕ್ತದೊತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು; ಸಕ್ಕರೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮುನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿತು; ಹಲವರು ಟೋಯ್‌ಲೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಇದರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೂಡಲೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಏನಿದ್ದರೂ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕು ತಾನೆ? - ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮರುದಿನವೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿಯ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದೀತು.

ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಬಹಳ ನಿತ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ನಿತ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ವೀರಪ್ಪನ್ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಮಹತ್ತರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ. ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಎಲ್ಲರೂ ವೀರಪ್ಪನ್ ರೀತಿಯ ಮೀಸೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೋರೆ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ವೀರಪ್ಪನ್ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡಬೇಕು, ವೀರಪ್ಪನ್ ಬಳಸುವ ಕೋವಿಯನ್ನೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು (ದೇವದಾರು ಮರದ ಕೋವಿ).

ನಾಲ್ಕು ಜನ ನಿತ್ರಾಣಿಗಳು ವೀರಪ್ಪನ್ ಮೀಸೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಕೋವಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾದರೆ, ಥೇಟಾ ವೀರಪ್ಪನ್ ರೀತಿಯೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವೀರಪ್ಪನ್ ಇವರನ್ನು ಎದುರಾದಾಗ, ಆತ ಮೂಕವಿಸ್ಮಯನಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೂನ್ಯನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ - ಆಗ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ ಎಂಬ ವಾದ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಹಿಂದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಇನ್ನುಳಿದ ನಾಲ್ವರು ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಂತೆಯೆ ವೇಷಭೂಷಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಈ ಧಡಿಯರನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ವೀರಪ್ಪನ್, ತಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು - ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಆತ ತಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲು ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ, ಆಯುಧ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು, ಶರಣಾಗತನಾಗಲೂಬಹುದು - ಎಂಬ ಇರಾದೆ ಇತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೆ, ಹತ್ತಾರು ಸರಕಾರಿ ಡಾಕ್ಟರರ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳು ತಯಾರಾಗಿ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬಂದೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡದೆ ಆಚೆ ಸರಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಎಂಟು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು (ನಾಲ್ವರು ನಿತ್ರಾಣಿಗಳು - ನಾಲ್ವರು ಧಡೂತಿಗಳು) ಪ್ರಕಟಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟರು. ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೆ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಗಿಯೆಬಿಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಲು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. (ಸದ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ರಿಯೆ ಇದು).

ತಮ್ಮ ತಲೆ ಏರಿದ್ದ ಗ್ರಹಚಾರವನ್ನು ಹೇಗೂ ತೊಲಗಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂಟು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುದರ ನೇರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಹೋಮ ನಡೆದದ್ದು. ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು - ಸರಕಾರದ ಹಣ ತಾನೇ? ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಗಳಿಗೆ ವಿಮೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಇದಾದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರ ಜೊತೆ ಕುಳಿತು ಫೋಟೊ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡರು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪೂಜೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೋ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಖಡ್ಗ, ಗದೆಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿಯ ಬಳಿಕ, ದೀಕ್ಷಿತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ವೀರಪ್ಪನ್ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡಲು ದಿನ ಮತ್ತು ಘಳಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಸೂಚನೆ ಎಂದರೆ, ಏಳೇ ಏಳು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ವೀರಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಬೇಕು - ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಶವವನ್ನಾದರೂ ತರಬೇಕು ಎಂದಿತ್ತು.

ಮೊರಮುಪ ದಿನ ಬಂತು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಗಿದ್ದೇ ಕೂಗಿದ್ದು. ಅವರೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೇ? ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದವರು ತಾನೇ? ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ತಾನೇ? ಬಳಿಕ ಎಂಟು ಜನರ ಮಹಾಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಬಳಿಯೂ ಸರ್ವೆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಕಾರಣ ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಡಗುದಾಣ ಎಲ್ಲಿದೆ - ಅದರ ಸರ್ವೆನಂಬ್ರ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಅಡುಗೆಯವರು - ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಂಸಾಹಾರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಊಟ ತಯಾರಿಸಲು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗುಂಡು ನಿರೋಧಕ ಎದೆ ಕಟ್ಟು ಇತ್ಯಾದರೂ, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗುಂಡು ನಿರೋಧಕ ವಾಹನ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಾಗಲು ಬೇಕಾದ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೂಲಿಗಳು; ಟೆಂಟು ಸಾಮಾನುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅದೊಂದು ಪಿಕ್‌ನಿಕ್ ಆಗಿತ್ತು.

ಎಂಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ, ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಡಗುದಾಣವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಮೆಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಂದರಿದು, ವೀರಪ್ಪನ್ ಮಲಗಿರುವ ವೇಳೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ, ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉಪಾಯ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, ಎಂಟೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವೀರಪ್ಪನ್ ರೀತಿಯ ಪೊದೆ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ಗಮ್ ಮೂಲಕ ಹಚ್ಚಲಾಯಿತು. ವೀರಪ್ಪನ್ ಬೇಟೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ನಿತ್ರಾಣಿ ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಧಡೂತಿ ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗಳು ಹೊರಟಂತಿತ್ತು.

ದೇಶದ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಟಿ.ವಿ. ಚಾನಲ್‌ಗಳ ಕ್ಯಾಮರಾಮೆನ್‌ಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಜೈಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಾವುಟವನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ, ಎಂಟು ವೀರಪ್ಪನ್ ಸೈನ್ಯ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ವೀರಪ್ಪನ್ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟಿತು.

ಏಳು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಮುಗಿಯಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾಕತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಏನಿದ್ದರೂ ಏಳು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ತಾವು ತಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕೂಡಬಹುದು - ಎಂಬ ಒಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟಿರುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಕಾಡಿನ ಅಂಚನ್ನು ಅದೇ ದಿನ ಸಂಜೆ ತಲುಪಿದರು. ಟೆಂಟ್ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಊಟೋಪಚಾರ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಘನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ

ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಮೊದಲಾಗಿ ಊಟದ ತಯಾರಿ ನಡೆಯಿತು, ಆಗಲೇ ಸರ್ವೆಯರ್ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಸ್ಥಳದ ನಕ್ಷೆ ತರಿಸಿ, ತಾವೀಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅತಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವಾಕಿ-ಟಾಕಿಯ ಮೂಲಕ ಎಂಟು ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗಳು ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಿದರು. ಮೊದಲ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗಾದರೆ, ಉಳಿದ ಸಮಯ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಟೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಹಾರದ ವಿವರಣೆ, ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಯಾರಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇವುಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾದವು.

ಊಟ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಮುಂದರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋದವು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಿಂಕೆ, ಆನೆ, ಮರಕೋತಿ, ಹಾವುಗಳಿಂದ ವೀರಪ್ಪನ್ ಇರುವ ತಾಣವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಊಹಿಸಿದ್ದರು. ಎಂಟೂ ಜನರು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಮುಂದರಿಯಬೇಕೆಂಬ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರದಂತೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಐದನೆಯ ದಿನ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ವಾಕಿ ಟಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸುದ್ದಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು: ಎಂಟೂ ಜನರು ವೀರಪ್ಪನನ್ನು ದೂರದಿಂದ ಕಂಡ ಸುದ್ದಿ! ಆತ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವುದೇ ಇವರಿಗೆ ಚಳಿ ಅನುಭವ ಕೊಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಮೈಗಾವಲನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುಂದರಿಯುತ್ತಾ, ವೀರಪ್ಪನ್ ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ತಲುಪಿದರು. ಎಂಟೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಕಂಡೂ, ಆತ ಚಾಚು ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ದುರ್ಬೀನ್ ಮೂಲಕ ಆತನನ್ನು ಕಂಡರು - ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು - ಅದು ಜೀವಂತ ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಲ್ಲ - ಅವನ ಸಿಮೆಂಟಿನ ಪ್ರತಿಮೆ ಎಂದು, ಇಂಥಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬಹಳ ಜಾಣರೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿತ್ತು - ಕಾರಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದು ಇದೇ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸಿಮೆಂಟು ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ದೇವದೇವತೆಯರು.

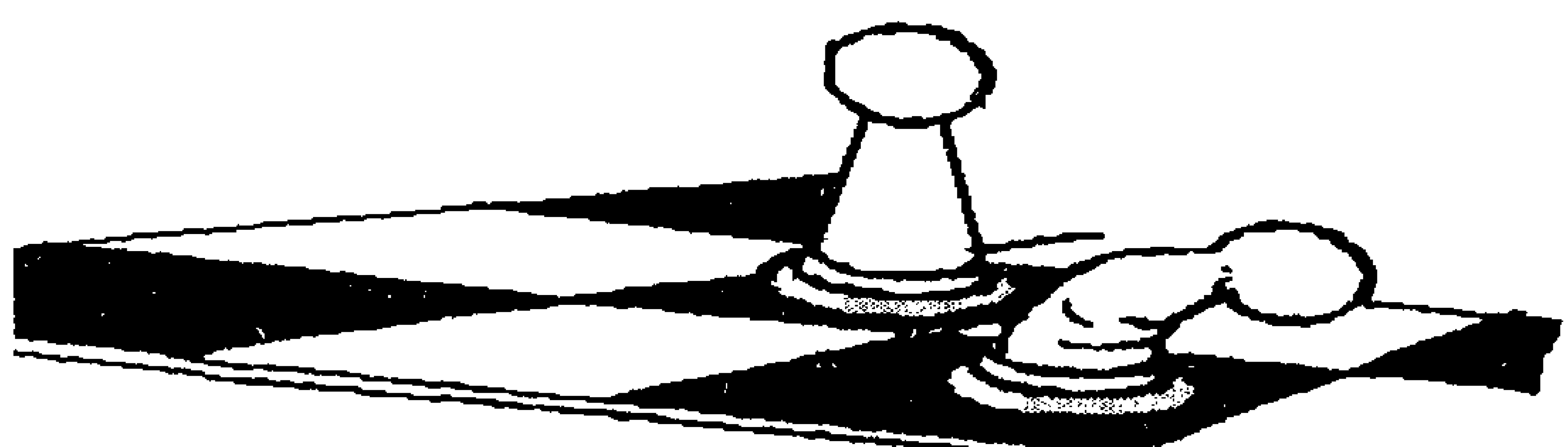
ಹತ್ತಡಿ ಎತ್ತರದ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಎಂಟು ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗಳು ಸೇರಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಐದು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದವು. ಏನೇ ಇರಲಿ, ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಮೂರ್ತಿಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ''ನನಗೆ ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ

ಮಾಡಿವರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಯಾವ ಕಂಟಕವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ'' ಎಂಬ ಒಕ್ಕಣೆ ಇತ್ತು. ಸರಿ. ಎಂಟೂ ಜನರು ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಮಾಡಿ, ಹತ್ತಡಿ ಎತ್ತರದ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೆಲದಿಂದ ಕದಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಒಯ್ಯುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೆ ಮೆಶಿನ್‌ಗನ್ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಎಂಟೂ ವೀರಪ್ಪನ್ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ; ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದವರೂ ಅದನ್ನು ಕೆಳಹಾಕಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದರು. ಅಂಗರಕ್ಷಕರಂತೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಾದರು.

ಏಳನೆಯ ದಿನ, ಮೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಎಂಟು ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗಳು ಹೇಗೋ ಹೇಗೋ ರಾಜಧಾನಿ ತಲುಪಿದರು. ಅವರು ರಾಜಧಾನಿ ತಲುಪುವ ಮೊದಲು ವೀರಪ್ಪನಿಂದ ಒಂದು ಕೆಸೆಟ್ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟೆ: ''ಈ ಎಂಟು ಜನರಿಗೆ ನಾನು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ನನ್ನ ಮೀಸೆಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.''

(ಈ ಬರಹ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ರಜೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಘೋಷಿಸಲು ಸಾಕು, ವೀರಪ್ಪನ್ ಮೀಸೆ, ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ಗಮ್ ಸಹಿತ, ರಾಜಧಾನಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಗಲೂ ಸಾಕು; ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಯರು ಇಂಥಾ ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಯಕೊಟ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರಲೂ ಸಾಕು.)

ಶತ್ರು ಬಂದಾಗ ಹೀಗೆ ಬಗ್ಗಬೇಕು,
ಅದು ಜಾಣತನ

ವ್ಯಾಯಾಮದ ಪುಸ್ತಕ....!

• ಪ್ರಭಾ

ವ್ಯಾಯಾಮದ ಪುಸ್ತಕ ಓದಬಾರದಿತ್ತು.

ವ್ಯಾಯಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ - ಅಂತ ಬುಕ್ಕಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವನ್ನೇ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಮುಂದೆ ಅದೇನು ಬರೆದಿದಾರೆ ಅಂತ ಓದು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಅಂಬೋದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಲು.

ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಡಿಗೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಮ್ಲಜನಕ ನೀಡುತ್ತೆ ಅಂತ ಎರಡನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಫಸ್ಟ್‌ಷಿಫ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿರೋದೂ. ಐದೂವರೆಗೇ ಮನೆಯಿಂದ ನಡಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟ್ರೆ ಸರಿ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ದಿನಾ ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಧಘಂಟೆ ನಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ನೋ ಹೇಳಿಕೇನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬಹುದು - ಯಾಕೆಂದರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಗೆ ನಡೆಯೋಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಾಲುಗಂಟೆ ಬೇಡವೇ? ನಾಲ್ಕು ಕಿಲೋಮೀಟರಿಗೆ ನಲವತ್ತೈದು ನಿಮಿಷ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಮೀಟರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿಮಿಷ? ಲೆಕ್ಕ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ಮುಂದೆ ಅದೇನು ಬರೆದಿದಾರೆ ಅಂತ ಮೂತಿ ಚೂಪು ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದೆ. ಎರಡೂ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಲೇಲಿ ಗುರುತು ಹಾಕ್ಕೊಂಡೆ. ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸಿರಿ ಅಂತ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನೂ ತಲೇಲಿ ಪಾಯಿಂಟು ನಂಬರ್ ಟೂ ಅಂತ ಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಒಳಗೆ - ಇದು ಪಾಟೆಂಟ್ ತ್ರೀ ಆಯಿತು. ಎರಡೂ ಕೈ ಸಲೀಸಾಗಿ ಬಿರುಸಿನಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿ ನಡೆಯಿರಿ. ಇದು ಪಾಯಿಂಟು ಫೋರ್‌ಉ.

ಬರೀ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಸರಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಗೆ ಬರೀ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಸೆಕ್ಯುರಿಟಿ ಗಾರ್ಡು 'ಪೋಯ್ಯಾ ಪೋಯ್ಯಾ...' ಅಂತ ಬೈದು ಓಡಿಸ್ತಾನೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಗೆ ತಡವಾಯಿತು ಅಂತ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗಾರ್ಡಿಗೆ 'ಚಾರ್ ಇದು ಒರುವಾಟಿ ಉಡುಚಾರ್...' ಅಂತ ಗೋಗರೀತಿದ್ದೆ. ಷೂನೇ ಹಾಕ್ಕೋಬೇಕು ಅಂದರೆ ಗಾರ್ಡನ್ನ ಕೇಳೋದು ತಪ್ಪಿತು. ಅವನಿಗೆ 'ಒರುವಾಟಿ ಉಡುಚಾರ್...' ಅಂತ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆಯೋದು ತಪ್ಪಿತು ಅಂತ ಖುಷಿ ಆಯಿತು. ಅವನಿಗೆ 'ಚಾರ್' ಅನ್ನೋದು ತಪ್ಪಿತಲ್ಲ!

ಪುಸ್ತಕದ ಮುಂದಿನ ಹಾಳೆಗೆ ಹೋದೆ. ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಗಲ್ಲಗಳನ್ನೂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಹೊರಗೆ ಬಿಡಲಿ ಅಂತ ಬರೆದಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಪೇಪರು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಾಗೆ ಎರಡೂ ಗಲ್ಲ ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿರುವಂತೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ. ಎರಡು ಸಲ ಎದುರಿನ ಸ್ಟೂಲನ್ನು ಎಡವಿದೆ, ಒಂದುಬಾರಿ ಮಗುವಿನ ಪೆನ್ನು ತುಳಿದು ಪಡ್ಚಾ ಮಾಡಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ನೆನಪು ಹರಿದುಹೋಯಿತು. ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಂದಕಾಲತ್ತಿಲೆ ಓದಿದ್ದು.

ಮೈಸೂರಿನ ಅರಸರು ಜಂಬೂ ಸವಾರಿಗೆ ಆನೆ ಏರಲು ಹೊರಟಾಗಲೋ ಅಥವಾ ಮೆರವಣಿಗೆಗೋ ಹೀಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತಂತೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರು ಅರಸರಿಗೆ ರಸ್ತೆಮೇಲೆ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಏನೇನು ಇದೆ ಅಂತ ಮೆಲುಧ್ವನೀಲಿ ವರದಿ ನೀಡಬೇಕಿತ್ತಂತೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ

'ಬುದ್ಧೀ ಎದುರಿಗೆ ಜಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲೈತೆ ಕೊಂಚ ಇತ್ಲಾಗ್ ಬನ್ನಿ...'

'ಬುದ್ಧಿ ರಸ್ತೆನಾಗೆ ಕೊಂಚ ಅಳ್ಳಐತೆ. ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಕಾಲು ಮಡಗಿ'

'ಬುದ್ಧೀ ಒಂದು ಜಿರಳೆ ಧಪಧಪ ಅಂತ ಓಡಿ ಬರ್ತಾ ಐತೆ. ಕೊಂಚ ನಿಧಾನ ಮಾಡ್ಕಳ್ಳಿ ಅದು ಅತ್ತ ಹಾಯ್ದುಬಿಡಲಿ - ಆಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಮಡಗುವಿರಂತೆ....'

'ಬುದ್ಧೀ ಎದುರಿಗೆ ಈಗತಾನೇ ವೋದ ಕುದುರೆ ಲದ್ದಿ ಹಾಕೈತೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಮಡಗಬಾರದು ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಊಟ ಮಾಡ ಕೈ ತಾವ ಸರೀರಿ...'

ಈ ರೀತಿ ಉಪದೇಶಗಳು ಇರ್ತಿದ್ದವಂತೆ. ನಾನೂ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಭಕ್ಷಿಗಳನ್ನ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದೇನು ಚಂದ? ಆದರೆ ಭಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಮಡಕ್ಕೊಳ್ಳೋಷ್ಟು ಸಂಬಳಾನ ನನಗೇನು ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮೇನೇಜುಮೆಂಟು ಕೊಡ್ತಿದೆಯೇ? ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ವಾಕಿಂಗು ಶುರು ಮಾಡೋಣ. ಆದಷ್ಟೂ ಹಳ್ಳ ಪಳ್ಳ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ರಸ್ತೇಲೇ ಹೋಗೋದು ಅಂತಲೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಅದೇ ತರಹ ವಾಕಿಂಗೂ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ರಸ್ತೇಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಪುರ ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಜಾಗ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ದೃಢವಾಯಿತು! ಹಳ್ಳ ಪಳ್ಳ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಜಾಗ ಅಂದರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ

ಒಳಗಿನ ರಸ್ತೆಗಳೇ. ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿದ ಜಾಗ ಅದು. ಅದು ಅಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿ ಅರಸನ ಅಂಕೆಯೂ ದೆವ್ವದ ಕಾಟವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ವಾಕಿಂಗ್ ಪ್ರಯೋಗ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಶಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದೂಐವತ್ತಕ್ಕೆ ಶುಭಾರಂಭ ಮಾಡಿತು.

ಕಾರ್ಖಾನೆ ಒಳಹೊಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ ಮೂಗನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿರಿಸಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಭುಜವನ್ನು ನೇರಮಾಡಿದೆ, ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸಿ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಭರಭರ ಕೈಬೀಸುತ್ತಾ ವಾಕಿಂಗ್ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಯಾರೋ ಕೆಮ್ಮಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಕೆಮ್ಮಿದವರು ಯಾರು ಅಂತ ತಿರುಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ಅತ್ತತಿರುಗಿದರು. ಅದೇಕೋ ಮತ್ತೆ ಕೆಮ್ಮಿದರು, ನಗೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸಿತು. ಇಲ್ಲೇನು ಕೋತಿ ಕುಣೀತಿದೆಯಾ ಅಂತ ಸ್ವಗತ ಮಾಡಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. ಕೊಂಚ ದೂರ ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಎದುರಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಡುಮ್ಮಿ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅವರವರಲ್ಲೇ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸಿತು. ಅವರನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಹಾದ ನಂತರ ಅವರು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕರು ಅದರ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಕ್ಕರೆ ನಗು, ಅವರ ಉಬ್ಬದಿರುವ ಹಲ್ಲುಗಳು ತನೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ ಅಂತ ನಡಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. ಮೊದಲ ದಿವಸ ಅದು ಹೇಗೋ ಕಳೆಯಿತು. ಎರಡನೇ ದಿವಸ ಯಾರೋ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸಬೇಕೇ? ಅತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೆ ಯಾರೋ ಮರೆಗೆ ಸೇರಿದರು. ಹಾಳಾಗಲಿ ಇವರು ಅಂದೆ. ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ಅದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸಿತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿದೆ. ಅವರು ಅದೇನು ಆಡಿಕೊಂಡರೂ ನನಗೇನು ಅಂತ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಅದೇ ದಿವಸ ಎದುರಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳಾ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ 'ಛೇ ಪಾಪ...' ಎಂದರು. ಯಾರದ್ದೋ ಸಾವಿನ ಸಂಗತಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಹೆಂಗಸರಲ್ಲದೇ ಮತ್ತಿನ್ಯಾರು 'ಪಾಪ' ಅನ್ನಬೇಕು?

ಮೂರನೇ ದಿವಸದ ಅನುಭವ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನನ್ನ ನಡಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದ್ಯಾಕೋ 'ಲೇ ಪುಂಜಾ...' ಅಂದ. ಧ್ವನಿ ಬಂದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚ ದೂರ ನಡೆದರೆ 'ಲೇ ಪುಂಜಾ...' ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ!

ಅವತ್ತು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಲ ಈ ರೀತಿ 'ಏ ಪುಂಜಾ...' ಅಂತ ಕೂಗಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೂಗಿದವರು ಯಾರು ಅಂತ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಪ್ರತೀಸಲವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧ್ವನೀಲಿ ಈ 'ಏ ಪುಂಜಾ...' ಕೇಳಿಸಿದ್ದು. ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಇರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ 'ಪುಂಜಾ...' ಅಂತ ಬಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಖಾಯಿಲೆ ವಕ್ರಿಸಿದೆ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೆ.

ಅವತ್ತೇ ಸಂಜೆ ಹಳೇ ಗೆಳೆಯ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಕಾಫಿ ಸಿಗರೇಟಿನ ನಂತರ 'ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಬಂತಾ?'... ಅಂದ. ''ಹೂಂ ಬಂತು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರುಷಕ್ಕೆ ಒಂಥರಾ ಸೆಮಿ ಆಫೀಸರು...'' ಅಂದೆ - ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ. ಸೆಮಿ ಆಫೀಸರು ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ - ಒಂಥರಾ ಸೆಮಿಗಳು!

''ಸರಿ, ಅದೇನೋ ಹಷ್ಟು...!'' ಅಂದ.

''ಅದೇನು ಹಷ್ಟ?'' ಅಂತ ರೇಗಿದೆ.

''ಹೆವಿ ಪಾರ್ಟ್ಸಿನ ಹನುಮಂತರಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ನಿಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡು ಆಫೀಸರಾಗವ್ನೆ ಅಂತ ಕಾಣ್ಸುತ್ತೆ....' ಅಂದ.

'ಆಫೀಸರಾಗಿದೀನಿ ಅಂತ ಯಾರ್ಗೂ ನಾನು ಹೇಳೇ ಇಲ್ವಲ್ಲ...' ಅಂದೆ.

'ಅಲ್ಲ, ಅದು ಅವನಿಗೇ ತಿಳೀತಂತೆ... ಹಷ್ಟು...' ಅಂದ.

ಮತ್ತೆ ಈ ಹಷ್ಟ? 'ಅದ್ಹೆಂಗೆ ತಿಳೀತಂತೆ?' ಅಂದೆ.

'ಅದೂ ಅದೂ ಏನಲ್ಲ ಮತ್ತೆ, ಆಫೀಸರಾದ ಕೂಡ್ಲೇ ನಿಂದು ನಡೆಯೋ ಸ್ಟೈಲೇ ಛೇಂಜ್ ಆಗಿದೆಯಂತೆ. ಈಗೇನೋ ನಿಗುರಿ ನಿಗುರಿ ನಡೀತೀಯಂತೆ. ಅದೂ ಹುಂಜ ನಿಗುರಿದ ಹಾಗೆ ನಿಗುರ್ತೀಯಂತೆ... ಹಷ್ಟು... ಹನುಮಂತರಾಯ ಹೇಳಿದ...' ಅಂದ.

ಪುಂಜಾ ಅಂತ ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅರಚ್ಕೊತಿದಾರೆ ಅಂತ ಅರ್ಥ ಆಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೇಳೋದು - ವ್ಯಾಯಾಮದ ಪುಸ್ತಕ ಓದಬಾರದು ಅಂತ!

ಜಲಪಾತದ ಒಡನಾಟ

• *ಭಕ್ತ*

ಜೋಗ್ ಜಲಪಾತವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಗಿರುವುದು ಎರಡೇ ಮಾರ್ಗ. ಮೊದಲಿಗೆ, ಟ್ರೈನಿನಲ್ಲಿ ತಾಳಗುಪ್ಪದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾರೋ ಬಸ್ಸೋ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ವಾಹನ ಬದಲಾವಣೆಯ ಭವಣೆಗಿಂತ ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಯಿಂದ ತಾಳಗುಪ್ಪದವರೆಗೂ ಟ್ರೈನ್ ಸಾಗುವಾಗ ದಾರಿಯ ರೈಲು ಕಂಬಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬರುವ ದನಕರುಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಯಾತ್ರೆಯ ಅಂತಿಮ ಘಟ್ಟ ತಲುಪುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಟ್ರೈನ್‌ಗಳೂ ಸಹಾ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತವೋ ಏನೋ. ಫೈಟರ್ ವಿಮಾನಗಳ ಈ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಟ್ರೈನ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಸವನ ಹುಳುಗಳಂತೆ ತೆವಳುವುದು ಯಾಕೆ ಎಂಬುದು ಇಂದಿಗೂ ಒಂದು ನಿಗೂಢ ರಹಸ್ಯ. ಇಂತಹ ಟ್ರೈನುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮುಂದಿನ ಬೋಗಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಳಿಯ ಪಕ್ಕದ ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನ ಬೋಗಿಯನ್ನು ಅವಸರವಿಲ್ಲದೇ ಏರಬಹುದು. ಅಡ್ಡಬಂದ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದು ಈ ಟ್ರೈನಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಈ ದನಕರುಗಳೂ ಸಹಾ ಹೀಗೆ ನೂಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಟ್ರೈನುಗಳಿಗೆ ಕಾಯುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಕಡಿತವಾದಾಗ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅದರ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಮೈ ಉಜ್ಜುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೀಗೆ ಟ್ರೈನಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೂಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅವಕ್ಕೆ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವೇನೋ. ಈ ಟ್ರೈನುಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಬಲ್ಲೆ. ಆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ದರ್ಜೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಆಳುಗಳ ಬೋಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ನೇರವಾಗಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಜೋಗಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಗಳ ಆ ಹಾದಿ ಸದಾ ಧೂಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳ ಧೂಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಧೂಳಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಡೀಸೆಲ್ ಹೊಗೆ ಸಹಾ ಸೇರಿದೆ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಗೆ ಬರದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ, ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಮುಂದಿನ ಪಯಣ. ನಾನು ಬೆಳೆದದ್ದು ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ದರ್ಶನ

ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತಿರುಪತಿಯನ್ನು ಹಾದು ಹೋದರೂ ಬೇರೇ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು ತೀರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾಸೀ ತಾಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿನ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇದೇ ನೋಡಿ ಅಪಾಯ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ನೀವು ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ ದೇವೇಂದ್ರ. ಬೇಡದಾಗ ಕ್ಯಾರೇ ಅನ್ನುವರಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣದ ಜನ ಜೋಗ್ ನೋಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರೇ. ಜೋಗ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಪ್ರವಾಸೀ ತಾಣಗಳ ರಾಣಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಮಲೇರಿಯಾ ಕೊಂಪೆಯಾದ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ಇತ್ತು. ಊರಿನಿಂದ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಜಬೂತಾದ ಹುಲಿಗಳ ತಾಣವಾಗಿದ್ದ ಕುಂಸಿ ಇತ್ತು. ಸುತ್ತಲಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಪಕ್ಕದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ನಿಂತು ಬೇಟೆ ವ್ಯಾನುಗಳಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಂಗಿಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಲಾರಿಗಳ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಟಾರ್ಪಾಲಿನ್ ಹೊದಿಸಿ ಅದರಡಿ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಈ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಬೇಟೆ ವ್ಯಾನ್ ಎನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೊ ನಿಗೂಢ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಬೇಟೆ ಆಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಖಾಕಿ ಧರಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ಮಾಡಲಾಗದ್ದನ್ನು ಈ ಬೇಟೆಗಾರರು ಆ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಸೋಜಿಗ.

ಈಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರಡು ನೆಲದಾಚೆ ಜೋಗ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ಜೋಗ್ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರಿನ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದ, ಜನಗಳ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಕತೆಗಳ ನಡುವೆ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ನೀರು ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಜೋಗ್‌ನ ದೃಶ್ಯ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಇತ್ತು. ದಟ್ಟಕಾಡನ್ನು ಸೀಳಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಧೂಳು ತುಂಬಿದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ವಾಹನದ ಶಬ್ದ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವ ಸದ್ದು ಇಲ್ಲದ ನೀರವ ಪ್ರಪಂಚ ಅದು. ವಾಹನವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಕಿರ್ರೆನ್ನುವ ಹಳೆಯ ಮರಗಳು, ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿನ ಎಲೆಗಳ ಸರಪರ ಸದ್ದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿವಿಧ ಕೂಗುಗಳು ಇಂತಹ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರಾವ ಸಪ್ಪಳವೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನವಿಲುಗಳು, ಕಾಡುನಾಯಿ, ನರಿ, ವಿವಿಧ ಜಾತಿಯ ಹಾವುಗಳು, ಕಾಡುಕೋಣ ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ದಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಲಿಯೊಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ದಾಟಿದಾಗ, ಇಲ್ಲವೇ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿರತೆ ಜಿಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವಾಹನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕರಡಿಗಳು

ಕಡಿಮೆ. ಯಾರಿಗೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಕಾಡುಕೋಳಿ, ಪಚ್ಚೆ ಗಿಳಿಗಳಂತೆ ಅವೂ ಸಹಾ ನೋಟಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ದನಗಳ ಕತ್ತಿನ ಗಂಟೆಗಳ ಕಿಣಿ ಕಿಣಿಯೊಂದೇ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ನಮಗಿದ್ದ ಏಕೈಕ ನಂಟು.

ತಾಳಗುಪ್ಪ ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಷೋಲ ಕಾಡುಗಳ ಝುಂಯ್ ಗುಟ್ಟುವ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಜವಾದ ಕಾಡೆಂದರೆ ಇದು. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದ, ಮುಂಬರುವ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವೇದಿಕೆ ಎನ್ನಬಹುದಾಗಿದ್ದ ದಟ್ಟ ಹಸಿರು. ಮಳೆಗಾಲದ ಗುಡುಗಿನಂತೆ ದೂರದಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ನಾದ, ಕ್ರಮೇಣ ಎಂದೂ ಕೇಳದ ಭೋರ್ಗರೆತವಾದಾಗ ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೆದರಿದ್ದೆ. ಪಿಕ್‌ನಿಕ್ ಗೆಂದು ಹೊರಟ ಉತ್ಸಾಹವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸರಿಸುಮಾರು ಆರು ಘಂಟೆಗಳ ಪಯಣವಿದು. ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ನೆನಪಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಜೋಗ್ ನೋಡಲು ಬಂದ ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ತಪ್ಪದ ಲಗ್ಗೇಜ್. ಹೀಗಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ನನಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಗಿಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ವಿಸ್ತಾರ ಹರಹಿನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಗಿದುವೆ ಆದರಂತೂ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರವಾಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಂಗಳೂರು, ದಾವಣಗೆರೆಯಂತಹ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಜೋಗ್ ಬಹು ಇಷ್ಟದ ತಂಗುದಾಣ.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರವಾಸ, ನನ್ನ ಅತಿ ಹಿಂದಿನ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊಸಪೇಟೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಹಿಂಡೊಂದು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೋಗ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿತ್ತು. ನಾನು ಆಗತಾನೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಸೆರಗು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಓಡಾಡಲು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳವು. ನೆನಪು ಮಸಕಾಗಿದ್ದರೂ, ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾರೊಂದು ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಾರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರಪಾತದತ್ತ ಸರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕೂತಿದ್ದ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ ಅಪಘಾತವೊಂದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೀರೋಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿದ್ದೂ ಆಡಿದ್ದೇ. ಕಾರೇನೂ

ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಕಂಡದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ತಾಯಿಯರಂತೂ ಗಂಡಂದಿರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ತಮ್ಮ ಆತಂಕ ಕಾತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅತಿ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು 1914ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಆದದ್ದು. ನನ್ನ ಕಸಿನ್ ಒಬ್ಬ (ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನು ಅವನು. ಅಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಇನ್ನೂ ಹರಿಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿ) ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಧುಚಂದ್ರಕ್ಕೆಂದು ಜೋಗ್ ಪ್ರವಾಸ ಆರಿಸಿದ್ದ. ಅವರ ಕಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಅಭ್ಯಾಗತ. ಕಾಡಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೇನು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ದು ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಕಾರಿನ ಹೆಡ್ ಲೈಟ್ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಖಂಡಿತ. ಅಂದು ನಮ್ಮ ಪಯಣದ ಹಾದಿಯ ಒಂದು ತಿರುವನ್ನು ತಿರುಗಿದಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಾವೊಂದು ಮಲಗಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ಬಹು ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ನೆನಪು. ಹೆಬ್ಬಾವು ಏನನ್ನೋ ತಿಂದು ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾದು ನಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು. ಮಗುವಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಕಂಡ ಜೋಗ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವ. ಬೆಟ್ಟ ತಲುಪುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಪಕ್ಕದ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೋ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕುತ್ತಿದ್ದ ಜಲಧಾರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಚೀನ ದೈತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯೊಂದರ ಮುಂದಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಜಲಪಾತ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆ ಕಿವಿ ಗಡಕಿಚ್ಚುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಬಿಡುವ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಲರಾಶಿಯಿಂದ ಹಬೆಯಂತೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನ ತುಂತುರು ಮುಖ ಮೈಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರು ನಿಂತು ನಾವು ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಆ ಘೋರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಪುನಃ ಕಾರಿನೊಳಗೆ ನುಸುಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊದಲಿಗೆ ರಾಜ. ಉಕ್ಕುವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜಲಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ರೇಖೆಗಳು ಮೂಡಿದ್ದವು. ರಾಜ ನೇರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಬೆಟ್ಟವೇ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ರಾಣಿ ಒಂದು ಮೃದುವಾದ ಕವನದಂತೆ. ಇಳಿಯುವ

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಂಡೆಗಲ್ಲನ್ನೂ ಅದು ಅಪ್ಪಿ, ನೇವರಿಸಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ದಾರಿ ಇಳಿದ ನಂತರ, ಸೊಂಟದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಣಿ ತನ್ನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಬದಲಿಸಿ ತೆಳುವಾದ ಚಿಲುಮೆಗಳನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತ, ಬಳುಕುತ್ತ, ಯಾವ ತ್ವರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಳಿಯುವ ರೀತಿ, ಬಲಗಡೆಯ ಚಿನ್ನದ ರೇಖಿನ ಯೋಧನ ದಿಟ್ಟ ನುಗ್ಗುವಿಕೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ರೋರರ್ ಒಂದು ಬೇಟೆನಾಯಿ. ರಾಜ, ರಾಣಿಯರ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮಟ್ಟದಿಂದ, ಕೋಪಗೊಂಡ ಬೇಟೆನಾಯಿಯಂತೆ ಗುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜಲಧಾರೆಯನ್ನು ರೋರರ್ ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಕೆಟ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಯನಮನೋಹರ. ನೇರವಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕಿ, ಮಧ್ಯೆ ಬಂಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುಂತುರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನೋಟವೇ ಒಂದು ಸೊಬಗು.

ವಿಜ್ಞಾನದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಜೋಗ್ ಕೇವಲ ನೀರು. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದೊಂದು ಒಂದು ತುಂತುರು ತುಂಬಿದ ಸ್ವರ್ಗ. ಒಂದು ಅಲೌಕಿಕ, ಅದ್ಭುತ, ಅಸದೃಶ ಅನುಭವ ಅದು. ಪ್ರಪಾತದ ಆಚೆ ಬದಿಗೆ ಬಾಂಬೆ ಹೌಸ್ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ. ಜಲಧಾರೆ ಧುಮುಕುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಆಗಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವು. ನಾವಿದ್ದ ಭಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಒಂಭತ್ತು ಮುಖಗಳ ಒಂದು ಕರೀ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಸಿ ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಜಲಪಾತಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಶರಾವತಿ, ಎಲ್ಲ ನದಿಗಳಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸತತವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ದೂರದ ಗುಡುಗಿನ ಸಪ್ಪಳದಿಂದಲಷ್ಟೇ ಈ ನೀರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಅಗಾಧ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬೊಂಬಾಯಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ನಮಗೆಷ್ಟು ಆಸೆಯಿದ್ದರೂ, ನದಿಗೆ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರಪಾತದ ತುದಿಗೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಧುಮುಕುತ್ತಿದ್ದ ಜಲಪಾತವನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸೆ ಕೇವಲ ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ದೊಡ್ಡವನಾದ ನಂತರವೂ ಆ ಕನಸು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಶರಾವತಿ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಯೋಜನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಮೊದಲ ಫಲಶೃತಿಯೆಂದರೆ ರಾಜ ತನ್ನ ಚಿನ್ನದ ರೇಖುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ರಾಜ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೃಶವಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಳುವಾದರೂ, ಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದ ಗರತಿಯಂತೆ ಅವಳ ಲಾವಣ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರೋರರ್ ಮಾತ್ರ

ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಘರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸತ್ವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಕೆಟ್‌ನ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಬಂಡೆಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ತುಂತುರಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ರಾಕೆಟ್‌ನ ಇರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಲು ಯಾವ ಅತಿಥಿಗಳ ಗುಂಪೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಾಹನಗಳ ಬಿರುಸಿನ ಓಡಾಟ, ಕ್ಷಯಿಸಿದ ಕಾಡುಗಳು, ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾದ ನೀರು ಇವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜಲಪಾತದ ಗುಡುಗು ಕೆಲವೇ ಫರ್ಲಾಂಗುಗಳಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನೀರನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ, ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ನಾಗರಿಕತೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಬದಲಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಾಲುವೆಗಳು. ಆದರೂ ಬಾಲ್ಯದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಮರೆಯಬಲ್ಲರು. ಹಾಗಾಗಿ ಪಾಚಿಗಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಲು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರುತ್ತ, ಬೀಳುತ್ತ, ನಾವು ಜಲಪಾತದ ಬುಡವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಶತ, ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನ ಪದತಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ನಿಲುಕಿದ್ದ ಜೋಗ್‌ನ ರೌದ್ರ ರಮಣೀಯತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆವು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಮಲಗಿದ ನಂತರ, ಮಕ್ಕಳು ಸರಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಶಾಲುಹೊದ್ದು ವಿಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಹಾರರ್ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯದಿಂದ ಚೀರುತ್ತಲೇ ಆನಂದಿಸುವಂತಿತ್ತು ಅಂದು ನಮ್ಮ ಜೋಗ್ ಕಲ್ಪನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ್ದ ಜೋಗ್ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯರ ನಡುವಿನ ಬಂಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತು, ಸಿಂಹಘರ್ಜನೆಯಿಂದ ಧುಮುಕುವ ಜಲಧಾರೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಭಯಾನಕ ಕನಸು, ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನನಸಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಅರ್ಪಿಸುವ

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2K2

(ಸಹಯೋಗ: ಕೊರವಂಜಿ - ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್)

ಸಹೃದಯ ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರೇ,

ಈ ವರ್ಷ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ನಡೆಯೋದು ಹೀಗೆ

ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡೋರು	:	ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಷಡಕ್ಷರಿ
ಹಾಸ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡೋರು	:	ಡಾ॥ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರು
ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಸೇವೆ	:	ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವರಾಂ ಚಿತ್ರನಟ ನಿರ್ದೇಶಕ
ಸನ್ಮಾನ ಸುಖ ನೀಡೋರು	:	ಶ್ರೀ ನಾಗೇಂದ್ರ ಷಾ ಮತ್ತು ತಂಡದೋರು
ಬುಳ್ಳಿನ ಬುರುಡೆ ಉದುರಿಸೋರು	:	ಪ್ರೊ॥ ಅ.ರಾ.ಮಿತ್ರ
ಹಾಸ್ಯ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡೋರು	:	ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
ನಗೆಗಡಲಿನ ಪಯಣ	:	ಪ್ರೊ॥ ಎಂ. ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡರಿಂದ
ಹಾಸ್ಯಾವಧಾನ	:	ಶತಾವಧಾನಿ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ
ಹಾಸ್ಯರಂಜನೆ	:	ಗಾನವಿನೋದಿನಿ ತಂಡ

ಆಗಾಗ ನುಗ್ಗಿ ರಂಪ ರಾದ್ಧಾಂತ ಮಾಡೋರು

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು

ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಾನ ಅಂಕುಡೊಂಕು ಗೆರೇಲಿ ಬಿಡಿಸೋರು

ಶೃಂಗೇರಿ ಸತೀಶ

ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹುಬ್ಬನ್ನೇರಿಸುವವರು

ಎಂ. ಪಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

25-12-2002 ಬುಧವಾರ — ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು

10.30 ರಿಂದ 5.30 — ಜಯನಗರ

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2K2 ಪರವಾಗಿ

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ — ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹೋಳೀ ಹಬ್ಬ

• ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮಾಸವನ್ನು ಎದಿರ್ಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಚುಮುಚುಮು ಚಳಿಯಾಗಲೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹವೆಯ ಮಾತೇ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಹವಾಮಾನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ (ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ) ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗಂತೂ ಆದಿನ ಅವರೆಲ್ಲಾ ವರ್ಣಿಸುವಂತಹ ಬ್ಯುಟಿಫುಲ್‌ಡೇ ಎಂದಾಗಲೀ, ಗ್ಲೋರಿಯಸ್ ಡೇ ಎಂದಾಗಲಿ ಅನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಿನವಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿನವರು ಹವೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೇನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈ ನಡುಗಿಸುವಷ್ಟು ಚಳಿ ಶುರುವಾಗಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಎಂಡು ಇಂಚು ಹಿಮ ಸುರಿದು ರಸ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೂತುಹೋದಾಗ, ಹೊರಗೆ ನಡೆದಾಡುವುದೇ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾದಾಗ, ಟಾರ್‌ನೆಡೋ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಸೂಚನೆ ಬಂದಾಗ ನನಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದು ಇವರಿಗೇಕೆ ಅದ್ಭುತ ದಿನವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನನ್ನರಿವಿಗೆ ಬಂತು. ಹವೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನೇ ಕಾಣದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಅನುಭವವೇ ಸರಿ.

ಒಂದು ಗುರುವಾರ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ''ಬರುವ ಭಾನುವಾರ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಎಲೆಗಳ ಬಣ್ಣ ನೋಡಲು ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ. ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥದೊಡನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರು'' ಎಂದ. ಇಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಅದು ಫಾಲ್ (ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲೆ ಉದುರುವ) ಸೀಸನ್. ಹಿಮಪಾತದ ಮುನ್ನ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿ ಬೋಳು ಮರಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಆ ಹಿಮದ ಭಾರ ನಾವು ತಡೆಯಲಾರೆವಪ್ಪಾ ಎಂದು ಕೈಚಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಆವರಿಸಲು ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಚಲ್ಲಿ, ಬೋಳು ಬೋಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವುಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ತಲೆದೂಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಮವೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ವಸಂತಾಗಮನವಾಗುತ್ತಲೇ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರಿ ನಳನಳಿಸುತ್ತವೆ. ಫಾಲ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಸಿರೆಲೆಗಳು ಬೀಳುವ ಮುನ್ನ ಬಣ್ಣ ತಿರುಗುವುದು ನೋಡಲು ಬಲು ಸೊಗಸು. ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಅದೇನ್ಮಹಾ ಹೋಗಿ ನೋಡೋದು

ಎನಿಸಿದರೂ ಸುಪೀರಿಯರ್ ಸರೋವರದ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಕಾಡನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೋತಿದ್ದು ನಿಜ. ಮೊದ ಮೊದಲು ಹಸಿರೆಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲೊಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಕೆಂಪಿನ ಛಾಯೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ನಾಚಿ ಮಿಕ್ಕವು ಕೂಡ ಪೈಪೋಟಿ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುವು. ಒಂದೆರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆಂಪುಮಯ. ಕೆಲವೊಂದು ಮರಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪಾಗದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಳದಿಯೇ ಪ್ರಿಯ. ಮಗದೊಂದಕ್ಕೆ ಕಂದೇ ಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಬೇಕೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದೆ ಹಳದಿ ಕೆಂಪಿನ ಮಿಶ್ರಣ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳ ಬೆಡಗು. ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಓಕುಳಿಯಾಟ ಆರಂಭಿಸಿರಬೇಕೆನಿಸುವಷ್ಟು ಸೊಬಗು. ಹಿಮ ಹೊದ್ದು ನಿದ್ದೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬಣ್ಣ ಎರಚಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಂಡು ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸವಾಯಿತು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ನಾನೆಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಎನಿಸಿ ಕರೆತಂದ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದೆ.

ಈ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಲು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಜೊತೆಗೆ ತಂದ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಮುಗಿಸಿ ನಕ್ಕು ನಲಿದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಅಲ್ಲಿನ ಜಾಗ ಶುದ್ಧಮಾಡಿ ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಸರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ, ಕಾಳಜಿ ತೋರುವ ಪರಿ ಕಂಡು ನಾವಿದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೆಂತು ಎಂದು ನಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ.

ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು, ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲು ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುವ ಅನುಕೂಲವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ? ತುತ್ತಿನ ಚೀಲ ತುಂಬಲು, ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೂರನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಪರದಾಟ ಪಡಬೇಕಾದಾಗ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಾರಾಧನೆಗೆ ಬಿಡುವು, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದರು ಎಲ್ಲಿರಬೇಕು?

★★★

ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಸೂಸನ್‌ಗೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಲು ಆಸಕ್ತಿ. ಮನೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಉದ್ಯಾನವನ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಳು. ಆಕೆ, ಗಂಡ ಇಬ್ಬರೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆ, ಎರಡು ಕಾರು ಇದ್ದುವು. ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. ಡಾರ್ಮಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಾಸ. ವಾರದ

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರ್ಧ ಗಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಬಂದಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಸೂಸನ್‌ಮ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಲ್ಲದ ನೆಮ್ಮದಿ ಜೀವನ.

ಸೂಸನ್ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದೊಡನೆ ಹಳೆಯ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಶರ್ಟ್ ತೊಟ್ಟು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬ್ರೆಡ್ ತುಂಡನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವಳು. ಅಗೆಯುವುದು, ಕಳೆ ಕೀಳುವುದು, ಪಾತಿ ಮಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು, ನೀರುಣಿಸುವುದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅತಿ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ದಿನವೂ ಮಾಡುವುದು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಾರುಗಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದುವು. ಏನಾದರೂ ಅವಗಡವೋ ಎಂದು ಬೆದರುತ್ತಲೇ ಹೊರಗಡಿ ಇಟ್ಟೆ. ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ 'ಪ್ಲ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಫಾರ್ ಸೇಲ್' ಎಂಬ ಫಲಕ ಎದ್ದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಮುಂದಿತ್ತು ನೂರಾರು ಹೂವಿನ ಕುಂಡದ ಗಿಡಗಳು. ಸೂಸನ್ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಡಾಲರ್‌ಅನ್ನು ಜೋಬಿಗಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು! ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಎಂದಳು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ. ಸೋಮವಾರ ಸಂಜೆ ಅದೇ ಹಳೆ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೋಟಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಬರುವ ವರ್ಷದ ಸೇಲ್‌ಗಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಣ್ಣಿನ ಸೇವೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಲು ಶ್ರಮಜೀವಿ ಸೂಸನ್.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಆಕ್ರಮಣ ದೇಶವನ್ನೇ ತಲ್ಲಣಿಸಿದ್ದ ಸಮಯ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಉಕ್ಕಿತ್ತು. ಮನೆ ಮುನೆಯ ಮುಂದೆ, ಓಡಾಡುವ ಕಾರುಗಳ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಹಾರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮುಂಜಾನೆಯ ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸಿ ಎಳೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಲು ಹೊರಬಂದೆ. ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಸ್ ಹತ್ತಿಸಿ ಬರಲು ಅಪ್ಪನೋ ಅಮ್ಮನೋ ಪುಟಾಣಿಗಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಸೂಸನ್ ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಮರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಿಳಿ ಟೇಪಿನಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು! ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೆ ಈ ಅಲಂಕಾರ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ರಾತ್ರೆ ಯಾರೋ ಮರಹತ್ತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಈ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಈ ಸಿಂಗಾರ ಏಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಸಿಂಗಾರವೋ ಅಥವಾ ಏರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವೊ? ಟೇಪು ಬಿಳಿಯದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯೋ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆದ್ದುವು. ಸೂಸನ್ ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿಯೇಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನೇನೋ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಪರಿಚಿತರೊಬ್ಬರಿಂದ ಈ ಸಿಂಗಾರದ ಕಾರಣ ತಿಳಿದು ಹೌಹಾರಿದ್ದೆ. ಮರಕ್ಕೆ ತೂಗು ಹಾಕಿದ್ದು ಟೇಪ್ ಅಲ್ಲದೆ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪೇಪರಿನ ಸುರುಳಿಯಂತೆ. ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೂ ದ್ವೇಷ ಅಥವಾ ಆಕ್ರೋಶವಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಅವಹೇಳನೆ ಮಾಡಲು ಈ ರೀತಿ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಬಂದು ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಪೇಪರ್ ಸುತ್ತಿಹೋಗಿಬಿಡುವರಂತೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಮುಂದೆ ಅವರ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಂತೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಗಣಿ ಬಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹಾಗೆ. ಪಾಪ ಸೂಸನ್‌ಗೆ ಆಗದವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವಳಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ಕಾಣದವಳಂತೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಮಳೆ ಸುರಿದು ಪೇಪರ್ ನೆನೆದು ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿಹೋಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿದವರ ದ್ವೇಷ ರೋಷವೂ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಡಾಲರುಗಳ ಮೂರು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದಂತೆ, ಏರ್ ಮಾರ್ಷಲ್

ಕಾವೇರಿ ಕಾವೇರಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗಾದೆಗಳು

• *ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ*

1. ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಿಟ್ರೂ ಅಂತ ಕಾಲ್ ಕೆರ್ಕೊಂಡು ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರಂತೆ
2. ನೀರು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ (ಕ್ರೆಸ್ಟ್) ಗೇಟ್ ಮುಚ್ಚಿದರು
3. ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಪಾಪ ತೊಳ್ಕೊಳೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಪವರ್ರೇ ಕಮ್ಮಿಯಾಯ್ತಂತೆ
4. ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೂ ನೀರು ಬಿಡಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಜೈಲಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ ನೀರ್ನೆ ಬಿಡು ಅಂದ್ಲಂತೆ
5. ನೀರು ನೀರು ಅಂತ ಕೂಗಾಡೋ ನೀರೆ ಕಂಡು ನೀರಾವರಿ ಸಚಿವರೂ ನಾಚಿದರಂತೆ
6. ಮೆಟ್ಟೂರು ತುಂಬಿದ್ರು ಕೆಟ್ಟೋರು ನಾವೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ
7. ನೀರು ಬಿಡಿಸ್ಕೊಂಡ್ ನೀರು ಕುಡಿಸಿದೋರಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿಸಿದರಂತೆ
8. ಏನೋ ಕಿಸೀತಾನೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಾದು ಕೂತ್ರೆ ಜೈಲು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ್ನಂತೆ
9. ಹೆಸರು ನನ್ದೂ ಅವನ್ದೂ ಒಂದೇ ಇರಬಹುದು ಆದ್ರೆ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನು ಸಾಯೋದು ಒಂದೇ ಜಾಗ ಆಗಬಾರದು ಅಂದ್ನಂತೆ
10. ನೀರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ ನೀರ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು Sorry Sorry ಕೇಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ
11. ನೀರ್ ಕೊಡಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಕರಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಳ್ಯೇ
12. ನೀರ್ ಬಿಡಲ್ಲ ಅಂದ್ರೂ ಕುರ್ಚಿ ಬುಡಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಂದ್ರೆ ಅಂತ ಹೆದರಿ ನೀರು ಬಿಟ್ನಂತೆ
13. ನಮ್ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಳಾಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ''ನೀರಾ'' ಕುಡಿದು ವರಿ (worry) ಮಾಡ್ತಿದಾರಂತೆ
14. ನಮ್ಮೊರ್ನೋಳೇ ನಮಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿದಳಲ್ಲ ಅಂತ ಎಗರಾಡ್ತಿದಾರಂತೆ

ನಗರದಲ್ಲೊಂದು ಹಾಸ್ಯ ಶಿಬಿರ

ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಬರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶಿಬಿರದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಗಾನವಿನೋದಿನಿ ಹಾಗೂ ಸ್ನೇಹಜೀವಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 24 ರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಶಿಬಿರ ನಡೆಸಿದರು. ಸ್ಥಳ - ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ಅಲ್ಯುಮ್ನಿ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್. ಹಾಸ್ಯಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಇಂಜನಿಯರ್‌ಗಳ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಸಪೋರ್ಟ್! ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಶಿಬಿರ ನಡೆಸಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲಿರಬಹುದು. ಈ ಹಿಂದೆ ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮದವರು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಿಬಿರ ನಡೆಸಿದ್ದರು ಅಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಗಾನವಿನೋದಿನಿಯ ತಂಡದವರು ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು, ಹಾಲ್ ತುಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಹೊಸ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಇದೇ ಎಂದು ಶಿಬಿರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸುಬ್ರಾಮ್ ಪ್ರಸ್ತಾನಿಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಎಂ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ ದೀಪ ಬೆಳಗಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಜೋಕ್ ಅರ್ಥಮಾಡಿಸುವಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ದೀಪಕ್ಕೂ ಬತ್ತಿಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾನ್‌ಗಾಳಿ ಖಳನಾಯಕನಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಯಾರೋ ಅದನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ದೀಪ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ಎಡವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ನಂತರ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು ಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಹಾಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಫೋಲ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಟ್ಟಿಸಿ ಹಂಚಿದರು. ಹಾಸ್ಯದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕ್ಲಾಸ್‌ರೂಂ ಲೆಕ್ಚರ್ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮೈಮ್ ಮಿಮಿಕ್ರಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಯಾನಂದ್ ತರಬೇತು ನೀಡಿದರು. ಮನರಂಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಪಾಠ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಶರೀರದ ಭಾಷೆ (Body language) ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣಿತರೊಬ್ಬರು (ಜಿ.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಸಾದ್) ನಲ್ವತ್ತೈದು ನಿಮಿಷದ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ನಂತರ ಡೆಮೊ ಸಹಿತ ಪಾಠ ಮಾಡಿದರು (ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕೆ.ಇ.ಬಿ. - ಕೃಪೆ)

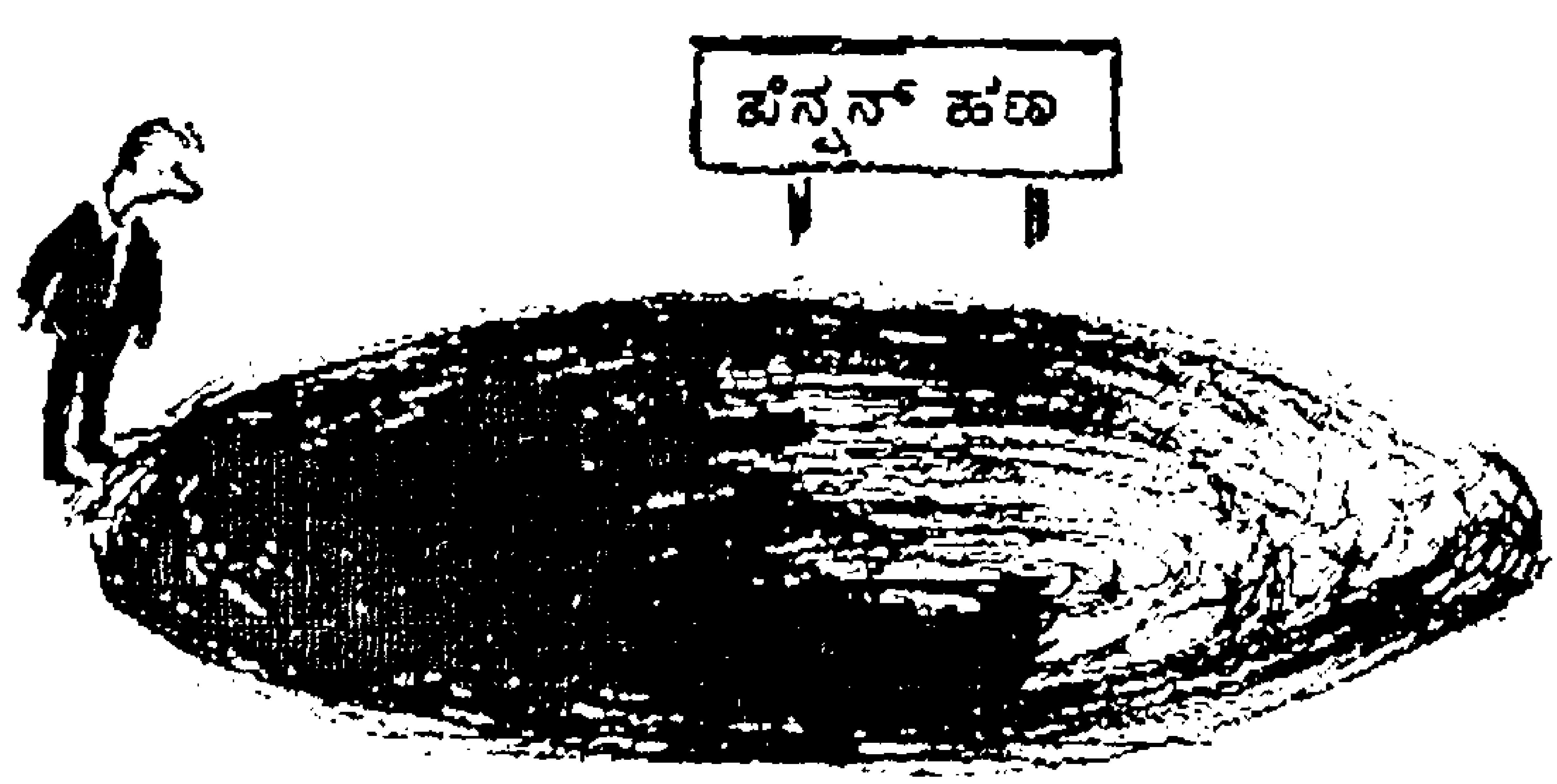
ಸಮಾರೋಪ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರದು. ಮಾಮೂಲಿನ ನಿರರ್ಗಳ ಮಾತು. ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದನಾ ಪತ್ರಗಳ ವಿತರಣೆ. ಮೊದಲು ಬಂದವರು

ಹಾಸ್ಯದ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಸದ ವ್ಯಾಯಾಮವಾದೀತು. ''ಈಗ ಬಾಟಲಿನಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ'' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿಬಿರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಟಲನ್ನಾದರೂ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿರಲೇಬೇಕು, ಅಯೋಡಿಕ್ಸ್ ಬಾಟಲ್!

ರಿಪಾರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ, ಅನರ್ಥಕೋಶದ ಬಗ್ಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಅವರ ಕಿರುಭಾಷಣ, ಫಣಿಭೂಷಣ್‌ರ ಆಕರ್ಷಕ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು, ಕೈಲಾಸಂ ಬಗ್ಗೆ ಚುಟಕ ಸಂಭಾಷಣೆ ರೂಪಕವನ್ನು ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡುರಾವ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇತ್ತು. ಗಾನವಿನೋದಿನಿಯ ಟ್ರೆಂಪ್‌ಕಾರ್ಡ್ 'ಭಾಗ್ಯದಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ'ಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಗಾನವಿನೋದಿಯವರೇ ಗಂಟೂಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರದೊಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇತ್ತೆಂದು ಅವರ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಶಿಬಿರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಖರ್ಚಾಗದೆ ಹಾಸ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ: ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಜೊತೆ ನೀವು ದಾನಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಿಂದಾದರೂ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಿರಿ.

– ಇಸ್ಮೆಯಿಲ್

ಹೊಸದೊಂದು ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಹೋಲ್ ಅನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರಂತೆ

ಪಂಚಯ್ಯನವರ ತೀರ್ಪು

• *ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್*

ದಿನನಿತ್ಯ ಸುದ್ದಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳ ಸುದ್ದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದಿಳ್ಳಿಯವರೆಗೂ ನ್ಯಾಯ ಬಯಸಿ ವಿವಿಧ ಕೋರ್ಟಿನ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪರವಾಗಿಯೋ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೋ ತೀರ್ಪು ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿಂದನೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾನೂನಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುವು.

ಮೊದ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತು ಸಮಸ್ತರೂ ಸೇರಿ ಕೋರ್ಟಿನ ಕಟ್ಟೆ ಹತ್ತದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಗ್ತಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತರ ಅರವತ್ತೊಂದ್ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ತೇದಿವಾರಗಳ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಜೋಡೆತ್ತಿನ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರು ಬಾಗೂರ್ನಿಂದ ಹೊಸದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಕಾಂಪೊಂಡರ್ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇದು ನಡೆದದ್ದೊ ಅಥ್ವಾ ಅವ್ರೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಓದಿ ಹೇಳಿದ್ದೋ ಇದುವರ್ಗೂ ನನ್ನ ಗಮ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ಗಾದ್ರೂ ಇದ್ರ ಮೂಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ತಿಳ್ಸಿದ್ರೆ ಅವ್ರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಈ ಗುಲಾಮನ ಸಲಾಮುಗಳು.

ಮೊದ್ಲೆ ಹೇಳ್ದಾಗೆ ಈ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಯಾವಾಗ್ನಡೀತೂಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೂರ್ನಾಗೆ ಯಾವ್ದೋ ಜಗ್ಳ, ತರ್ಲೆ, ತಾಪತ್ರಯ, ಖೂನಿ, ಕಳ್ತನ ಆದ್ರೂ 'ಪಂಚಯ್ಯ'ನವರೇ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮತ್ತಾರು ಅಲ್ಲ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಪಟೇಲ, ಫೂಟ್‌ಲಾಯರ್, ಪುಡಾರಿ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರು. ಇವು ಹೆಸರಿನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಅಯ್ಯಾಂ'ತ ಇದ್ದಿದ್ರಿಂದ ಐವರು ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಗೌರವವಾಗಿ ಪಂಚಯ್ಯನವರೆಂದು ನಾಮ್ಕರ್ಣ ಮಾಡಿದ್ರು. ಇವ್ರು ಕೊಡ್ತಿದ್ದ ತೀರ್ಪಿಗೆ 'ಪಂಚಯ್ಯನವರ ತೀರ್ಪು' ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿತ್ತು.

ಇರ್ಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀನಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯ ತೀರ್ಪಿನ ಕುರಿತ ಮೂಲ ಪಾಠದ ವಿವರ ನಮ್ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಇಂತಿದೆ-

''ನಮ್ಮೂರ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಊರ ಹೊರಗಿನ ತೋಟದ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಊರಿನವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಡಿ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನ ಕಾಯಕ. ಇದು ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ. ಕತ್ತೆಯ ಕಾಲುಕಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಲು ಸುರುಮಾಡಿದನೆಂದರೆ 'ರಾಜ್ಯಗಳಳಿಯಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳುದಿಸಲಿ ತನ್ನೀ ಕಾರ್ಯವ ಬಿಡ'ದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಕತ್ತೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಬೆಳೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮೇಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನೆಯ ಆಳು ಅರಸಯ್ಯನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಕತ್ತೆ ಪೈರನ್ನು ಮೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಂಡಮಂಡಲವಾದಳು. ಒನಕೆಯ ಓಬವ್ವನಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮರದ ದಡಿಯಿಂದ ಕತ್ತೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ ಕೊಟ್ಟಳು. ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದ ಕತ್ತೆಯೂ ತನ್ನ ಕಾಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಝಾಡಿಸಿತು. ಈ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದದ್ದರಿಂದ ಆದಹಾನಿ ಅಪಾರ! ಆಳು ಅರಸಯ್ಯನ ಅರಸಿ ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿ. ಕತ್ತೆ ಕಾಲು ಝಾಡಿಸಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ ಗರ್ಭಪಾತವಾಯ್ತು. ಕತ್ತೆಯ ಕಾಲೂ ಸಹ ಮುರಿದುಹೋಯ್ತು. ಹಾ! ಹೋ!! ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸುದ್ದಿ ಗಾಳಿ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಹೊರಟು ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು.

ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ, ಆಳು ಅರಸಯ್ಯನವರ ಅಹವಾಲು 'ಪಂಚಯ್ಯ'ನವರ ನ್ಯಾಯದ ಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂತು. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ ''ಅರಸಯ್ಯನ ಹೆಂಡ್ರು (ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಬಹುವಚನವಿರಬಹುದು) ನನ್ನ ಕತ್ತೆ ಕಾಲು ಮುರಿದವ್ರೆ. ಅದು ಬೆಳೆದ ಪೈರಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದು ತಪ್ಪು. ಅವ್ರು ಬೇಕಿದ್ರೆ ಊರ ಮುಂದ್ಲ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಕೂಡಬಹುದಿತ್ತು. ಕತ್ತೆ ಕಾಲು ಮುರಿದದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಬಂಗ ಬಂದೈತೆ. ಪಂಚಮರು ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಬೇಕು'' ಎಂದು ನ್ಯಾಯ ಪೀಠಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮನ ಮಾಡಿದ. ಆಳು ಅರಸಯ್ಯ ಕುರ್ನಿಸಾತ್ ಮಾಡಿ (ಮೈ ಬಗ್ಗಿಸಿ) ''ಮಾಚಯ್ಯನ ಕತ್ತೆ ಕಾಲು ಝಾಡಿಸಿ ದಿಮ್ಮನಿಸಿಯಾಗಿದ್ದ (ಗರ್ಭಿಣಿ) ನಮ್ಮ ಎಂಡ್ರ ಮೈ ಇಳಿದೈತೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕತ್ತೆ ಕಾಲು ಮುಕ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ಎಂಡ್ರಿಗೂ ತುಂಬಲಾಗದ ನಷ್ಟ. ಪಂಚಯ್ಯಗಳು ತೊಂಚವಂಚ ಮಾಡದೆ ಕೊಂಚ ನಮ್ಮಡೆಗೆ ತೀರ್ಪು ಕೊಡಬೇಕು'' ಎನ್ನುತ್ತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತ.

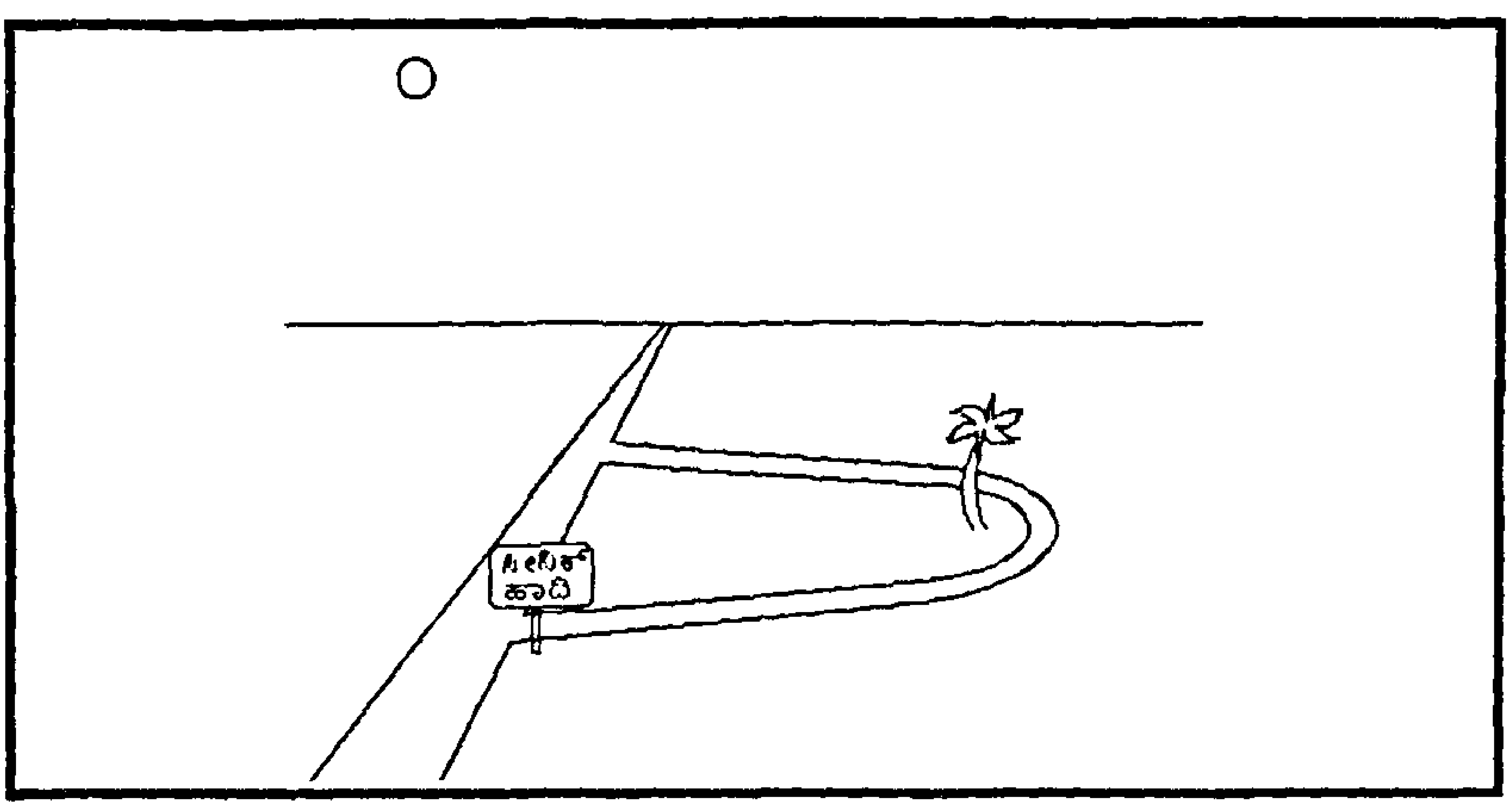
ಕೊಂಚಕಾಲ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ದು ಗದ್ದಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದ ಕೇಳಿದ ಪಂಚಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಕೆಲಕಾಲ ಕಿವಿಕಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ''ಕೇಳಿರಿ, ಕೇಳಿರಿ ಇಂದಿನಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ್ಭವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ನೀಡುವ ತೀರ್ಪು ನಿಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿರಸ್ಥರು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು'' ಎಂಬುದಾಗಿ ಪಂಚಯ್ಯನವರ ಮುಖವಾಣಿಯಂತಿದ್ದ ಮಾಸ್ತರರು ಉಗ್ಗಡಿಸಿದರು.

ಇಂದಿಗೂ ದಾಖಲೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ತೀರ್ಪಿನ ವಿವರ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇದೆ

ತೀರ್ಪು

''.... ಸಭೆ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ವಾದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲಿಸಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಅಪರಾಧಿಗಳೇ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ತೀರ್ಪು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನ ಕತ್ತೆ ಕಾಲು ಮುರಿದಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನ ದೈನಂದಿನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕತ್ತೆಯ ಕಾಲು ಗುಣವಾಗುವವರೆಗೂ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಆಳು ಅರಸಯ್ಯ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತೋಟದ ಭಾವಿಗೆ ತಂದು ಹಾಕಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಆಳು ಅರಸಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗರ್ಭಪಾತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಕೆ ಪುನಃ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಅವಳು ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಪಂಚಯ್ಯನವರು ನೀಡಿದ ಸರ್ವಾನುಮತದ ತೀರ್ಪು''!

ಸಹಿ: ಪಂಚಯ್ಯನವರು

ಜೇನು... ಸವಿದರೆ ಸಿಹಿ, ಕಡಿದರೆ?

• ಎಸ್ರಾಮ್ಮೂರ್ತಿ

ಆಗಿರೋದಿಷ್ಟು:

ರಂಗಣ್ಣ (ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ತಾತಾ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್) ಹೆಂಡತಿ ಸರಸೂ ಬಲವಂತದಿಂದ ತನ್ನ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್ (ತರಲೆ) ಗುಂಡನ ಟೀವಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗುವ ಪಾತ್ರ ಅಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.' ಶೂಟಿಂಗ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಿತರಾದ ಕೆಲವರು ಆವನ ಗುಣವಂತಿಕೆಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ, ಒಬ್ಬ ಸಿಂಧೀ ಸಜ್ಜನ ತಯಾರಿಸಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಗುಂಡ ಆತನ ಬಳಿಯೂ ಹಣ ಕೀಳಲು ಮಾಡಿ ಸೋತಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೂ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಮಿತ್ರರಿಂದ ತಿಳಿಯಬಂತು..... ಮುಂದಕ್ಕೋದ್ಕಳಿ.

ರಂಗಣ್ಣನ ಫೋನು ರಿಂಗಾದಾಗ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡವಳು ಸರಸೂ. ಕಿವಿಗಡಚಿದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಅವಳ ಮುಖದ ರಂಗೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಗುಂಡ!

'ಅಲ್ಲೋ... ಮೇಡಮ್ಮಾವ್ರಾ ಮೇಡಂ... ಹಿಹ್ಹಿಹ್ಹಿ... ನಮಸ್ಕಾರ ಮೇಡಂ... ನಮ್ಗುರೂ ಇದಾನಾ?' ಸರಸು ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕುಡಿದ ಚೆಹರೆಯೊಂದಿಗೆ ರಿಸೀವರ್ ಪತಿದೇವನಿಗೆ ದಾಟಿಸಿ, 'ನಿಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡು... ಅದೇನಂತೋ ಮತ್ತೆ ಮತಾಡ್ಕೊಳಿ' ಎಂದಳು. ರಂಗಣ್ಣ 'ಯಾಕೆ... ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲ ಸಲ ಮೊಬೈಲ್ ಹೊಡೆದು ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದು ನೀನೇ ಅಲ್ಲವೇನೇ...' ಎಂದು ರಿಸೀವರ್ ಕಿವಿಗಿಟ್ಟ.

ಅವನ ಬಾಲ (ವಿಲ್ಲದ) ಸ್ನೇಹಿತ ಗುರುವಿಗೆ ಅಲ್ಲೋ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ: 'ನೀನು, ಸಿವಾಜಿ, ಪಟ್ಟೆ ಎಲ್ರೂ ಸೇರಿ ಆ ಸಿಂದಿ ಜೊತೇಗೆ ಪಿಲಂ ಮಾಡ್ತಿದೀರಂತೆ? ನಂದೇನೂ ಅಬ್ಜೆಕ್ಸನ್ ಇಲ್ಲ ಬಿಡು. ಇನ್ನೂ ಸಂತೋಸಾನೇಯ... ನಾನು ಮೊದಲ್ನೇ ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೇ ಅಲ್ವ ನೀನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಪಿಲಂ ಆಕ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಿರೋದು! ಇರ್ಲಿ, ಆ ಸಿಂದಿ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತಿಲ್ದೇನಾ? ಅವನ್ತಾವ ಸೊಲ್ಪ ಪೈನಾನ್ಸ್ ಯವಾರ ಮಡಗಾನಾ ಅಂತ,... ಏನಂತೀಯಾ?'

ಗುಂಡನ 'ಯವಾರ'ದ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣ ತನ್ನದೂ ಏನೂ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲವೆಂದ. ಗುಂಡ 'ನೀನು ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಏಳಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು' ಎಂದ. ರಂಗಣ್ಣ 'ನೀನು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ತಂದರೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲು

ಒಪ್ಪಿದಾದರಂತಲ್ಲಾ...' ಎಂದು ನುಣುಚಿಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಬೇಳೆ ಬೇಯದಿದ್ದ ವಿಷಯ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಗುಂಡನಿಗೆ ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ.

'ಅವನ ಮುಂಡ ಮೋಚ್ತು ಗುರು... ಕಾಸಿದ್ರೆ ಬಾಗ್ಯ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ.... ಅಂತೋನ್ನ ನೆಚ್ಕಂಡು ಓಪನ್ನಾಗಿ ಪಿಲಂ ಮಾಡ್ದಂಗೇಯ... ನಿಂಗೇ ತಿಳೀತದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಚೀಪ್‌ರೇಟು... ಬರೇ ಅಜ್ಜಮ್ಮನ ಕತೆ ಇದ್ರೆ ಸಾಲ್ದು, ಜನ ಒಪ್ಪಾಕಿಲ್ಲ. ಬಾಕ್ಸಾಪೀಸಿಗೆ ಗ್ಲಾಮರ್ರು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಯ್ತದೆ ಅನ್ನೋ ಐಡಿಯಾಗೊಳೇ ಇಲ್ಲ... ಓಗ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡ್ಕಳಿ... ಆದ್ರೆ ಒಂದ್ಮಾತು ಗುರು... ಆ ಪಟ್ಟಿ, ಸೇಕ್ರ, ಸಿವಾಜಿ... ಉಸಾರಾಗಿರು ಗುರೂ' ಎಂದು ಫೋನಿಟ್ಟ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ 'ಅಬಲೆಯರು' ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರ ಮುಕ್ತ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿ ಅಂತಿಮ ಹಂತ ತಲುಪಿತ್ತು. ಹೊರಾಂಗಣ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಊಟಿ, ಕುಲು ಕಾಶ್ಮೀರಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಕಡೆಗೆ ತಲಕಾಡ ತಲಕಾವೇರಿಗಳತ್ತಲೂ ಸುಳಿಯದೆ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರು. ವಾರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಸಹ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿದರು. ರಂಗಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ದಿನವೂ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಿಡುವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ದರ್ಯಾನಾನಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಗೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರದಷ್ಟೇ ಹರವಿತ್ತು. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅವರು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಚಾರಶೀಲನಾದ ರಂಗಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಗೌರವ ಭಾವ ತಳೆದಿದ್ದರು. ಅವರು ಗುಂಡನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಕೃಷ್ಟ ಭಾವನೆ ತಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರು ಅವನ 'ದುಷ್ಕೃತ್ಯ'ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಸಿಗೆ ತೋರಿದಾಗ ಆತ ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

'ಗುಂಡೇಶ ಪರಿಸರದ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತಹ ವಿದ್ಯೆ, ಆಸರೆಗಳಿಲ್ಲದವನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆಕಾಶದೆತ್ತರದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತಾನೇಕೆ ಹೊಂದಿರಬಾರದು? ರಾಜ್ಯ ಬೇಕೆನಿಸಿದ ಕೌರವ - ಪಾಂಡವರು ಗುರು ಹಿರಿಯರನ್ನು, ಸಹೋದರರನ್ನೂ ಬಲಿಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವತೆತ್ತ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಟ್ಟಲೆ ಪದಾತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದರೇ?'

ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಧುವೆನಿಸಿದರೂ, ಉಳಿದವರ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಮೀರಿತ್ತು. ಶಿವಾಜಿ ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ. 'ಹಾಗಾದರೆ ಗುಂಡ ಮಾಡೋ ತರಲೇನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಅನ್ನಬೇಕಾ ಸಾರ್?'

'ಅವನಿಗೆ ತಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅವನನ್ನೂ ತಿದ್ದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.' 'ನೀ ಮಾಡೋದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಿಯಾನಾ ಅವ?... ಏನೋ ನಿಮ್ಮಂತಹ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಸಾಹೇಬರಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೇಳಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಾನು.'

ಇಂತಹ 'ಗಾಂಧೀ-ಪ್ರಯತ್ನ'ವನ್ನು ಫಿಲಂ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಮುಂದೂಡಲಾಯಿತು. ರಂಗಣ್ಣ-ಸಾಹುಕಾರರ ನಡುವೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಗಹನವಾದ ತಾರ್ಕಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರ - ವಿನಿಮಯಗಳೂ ನಡೆದದ್ದುಂಟು. ಬರ್ಟ್ರೆಂಡ್ ರಸೆಲ್‌ನಿಂದ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳವರೆಗು ಸಾಮ್ಯ-ಭೇದಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರುಗಳು.

ರಸೆಲ್ ಒಬ್ಬ ಕಟ್ಟಾ 'ರ್‍ಯಾಷನಲಿಸ್ಟ್'... ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದರೂ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು, ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದು, ಚರ್ಚುಗಳ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವ. ಆಳವಾಗಿ ತರ್ಕಿಸಿದಾಗ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾದಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದಕ; ಅದರಲ್ಲೂ ರಂಗಣ್ಣನಂತಹ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ರಮಣ ಅಥವಾ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು? ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ 'ದೇವರ'ನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರದಾರಿ ಸರಿ?

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸುಲಭ, ಹಾಗೂ ವಿವಾದಾತೀತ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಚಿಂತನಶೀಲ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಮಾಜ-ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಅವನನ್ನು 'ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ' ಎಂದು ಬೆರಳು ತೋರುತ್ತವೆ. ರಸೆಲ್ ಹೇಳಿದ, ಅನುಸರಿಸಿದ ತತ್ವಗಳು ತಪ್ಪೆಂದು ರಮಣಮಹರ್ಷಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೇ? ಇಂತಹ Hypothetical ದಾರ್ಶನಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಗೆ ಹುಡುಕಬಹುದು?

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಗಳು ರಾಮಚಂದ್ರ, ಶಿವಾಜಿರಾವ್, ಶೇಖರ್ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸತ್ಸಂಗದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುವು; ಒಂದು ಫಿಲಂ

ಶೂಟಿಂಗ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಜೇನ ಸವಿ ಉಣಿಸಬಲ್ಲವು ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದುವು. 'ಸಾಹುಕಾರ'ರು ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಲು ಕಾರಣವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಎಳೆಯನಾಗಿದ್ದಾಗ ಲಾಹೋರಿನಿಂದ ಓಡಿಬಂದ ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಚನ್ನಪ್ಪ ಎಂಬುವರು ಆಸರೆ ನೀಡಿ ಕಾಪಾಡಿದರಂತೆ. ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೃತಿಗೆಡದಂತೆ ಧೈರ್ಯಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಸೆ ನೀಡಿ, ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಎಂ.ಎ. ಓದಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿದ ಚನ್ನಪ್ಪನವರ 'ಚಿರ ಋಣ' ತೀರಿಸಲು ತಾವು ಹಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರೂವಾರಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಹರ್ಷಿಸಿದರು, ದರ್ಯಾನಾನಿ.

'ಅಬಲೆಯರು' ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಅಂತಿಮ ಘಟ್ಟ ತಲುಪುವ ವೇಳೆಗೆ ಗುಂಡೇಶ ಯಾಲಕ್ಕಿಯೊಡನೆ ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬೇರೆ ಬಿಜ್ನೆಸ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಅವನ ಅದ್ಭುತ ದಾರಾವಾಯಿಯ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು, ಏಕಾಯಿತುಗಳು ಸರಸುವಿಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ. ಶಾಶ್ವತ ಅಜ್ಞಾತ ಆಚರಿಸಲಾಗದ ಅವಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನು ಸೀರಿಯಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಛೇಡಿಸಿದರು, ಸೊಟ್ಟ ಮುಸುಡಿ ಜಯಾ ಅಂತೂ

'ಏನ್ರೀ ಸರಸಮ್ಮ, ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸೀನ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಿದೀರಿ! ಅಬ್ಬಬ್ಬ.... ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಸೀರಿಯಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಲೆ ಶೂಟಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರಬೇಕಂತೆ.... ಅಂದಹಾಗೇ ನಿಮ್ಮದೇನ್ರೀ ಪಾರ್ಟು? ಹೀರೋಯಿನ್ ಅಂತೂ ಅಲ್ಲ ಬಿಡಿ... ಅಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ನಿಮ್ಮ ಹಸ್ಬೆಂಡಿನ ವೈಫೇಯೋ, ಇಲ್ಲ... ಬೇರೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಲಿಂಕ್ ಹಾಕಿದ್ರೋ?'' ಎಂದು ಚಿನಕುರುಳಿ ಜೋಕ್ಸ್ ಹೊಡೀತಿರುವಾಗ, ತಂಬೂರಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಸುದ್ದಿಯೊಡನೆ ನುಗ್ಗಿದಳು. ಆಕೆಯ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಕಮಟು ಬಡಿದ ನಾಯಿಕಿವಿ ಪೇಪರ ತುಂಡೊಂದಿತ್ತು.

'ಇಲ್ನೋಡ್ರೀ ಇಲ್ಲಿ... ಓ, ಸರಸಮ್ಮಾನೂ ಬಂದಿದಾರೋ... ಏನ್ರೀ, ಒಂದೇ ಸೀರಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಹಿಟ್' ಹೊಡೆದಿದಾರಲ್ರೀ ನಿಮ್ಮ ಗುಂಡೇಶ್ ದಡ್ಡಳ್ಳೀ' ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಿವಿ-ಟು-ಕಿವಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿದರು.

ತಂಬೂರಿ ಅಮ್ಮನ ಕೈಲಿದ್ದದ್ದು, ಆಕೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಬಜ್ಜಿ ತಿಂದು ಕೈ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ News up-date! 'ಸಂತೇಸುದ್ದಿ' ತನ್ನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವದರಿತ್ತು:

ತಂತ್ರಜ್ಞನ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ

'ಸಂತೇಸುದ್ದಿ' ವಿಶೇಷ ವರದಿಗಾರರಿಂದ

ಟೀವಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯೊಂದರ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ ನಿರ್ಮಾಪಕ-ನಿರ್ದೇಶಕರೊಬ್ಬರು ತಂತ್ರಜ್ಞನೊಬ್ಬನನ್ನು ಥಳಿಸಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

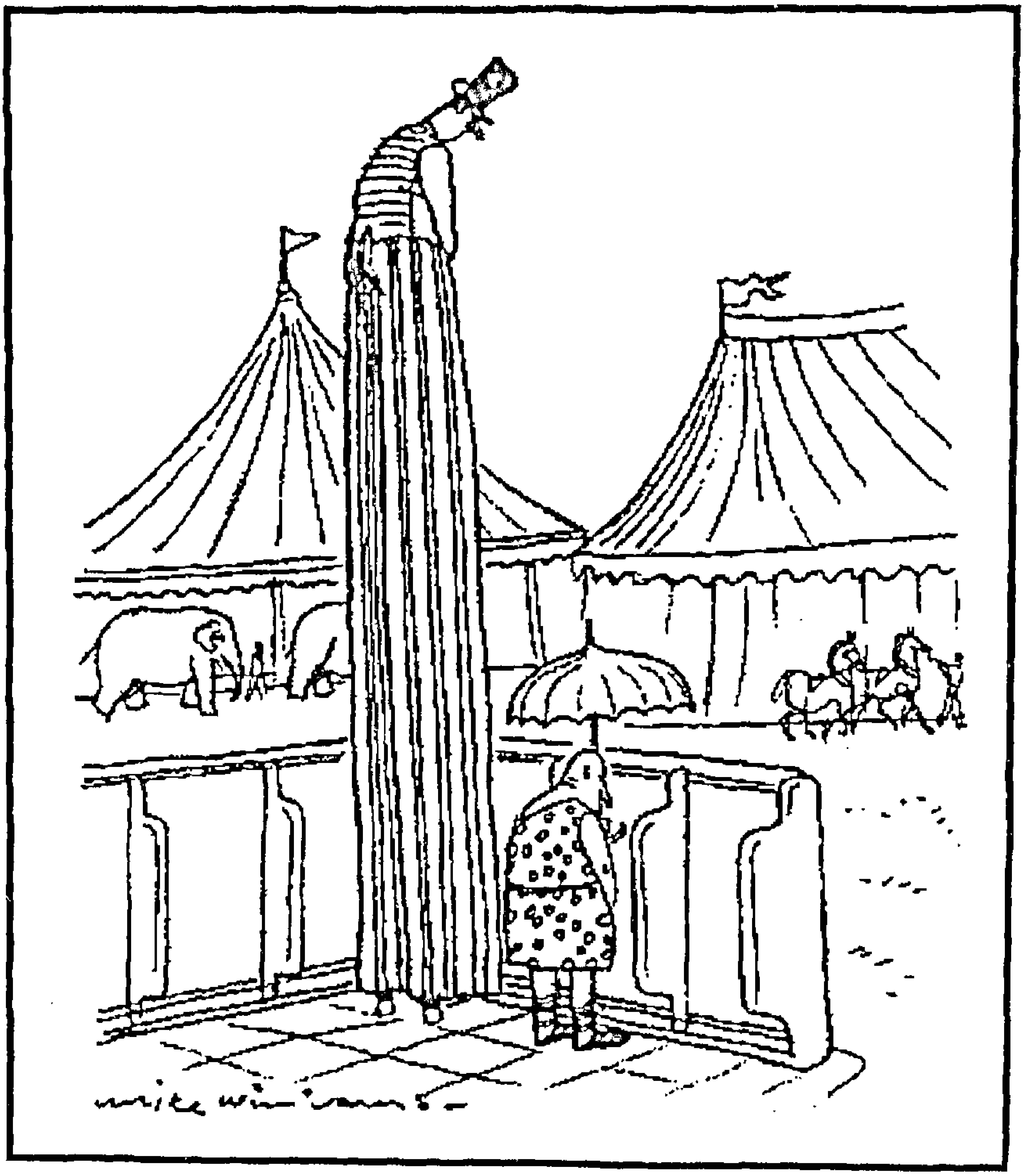
ಹಲವಾರು ಕಿರುತೆರೆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಪಕ - ನಿರ್ದೇಶಕರೆನ್ನಲಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಗುಂಡೇಶ್ ದಡದಳ್ಳಿ ಎಂಬವರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ತಂತ್ರಜ್ಞನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಹಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಗಾಯಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಉಪ್ಪು ಸುರಿದಂತೆ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಡಿದರೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞನ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದಿದ್ದರೂ ತಾರೆಯೊಬ್ಬಳ ಗುಪ್ತ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಒಗೆಯುವಂತೆ ನಿ-ನಿ ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಬಡಪಾಯಿ ಕರ್ಮಚಾರಿಯನ್ನು ಬೂರ್ಜ್ವಾ ನೀತಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿದರೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯವರ, ದಂತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ದವಡೆ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮುರಿದು ಹೇರಳ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿದೆ. ಘಟನೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪೋಲೀಸರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದಾಗಿ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ತಾರಲೇ ಶಯನಪ್ರಸಾದ್‌ರವರು ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರರ ತುರ್ತು ಸಭೆ ಕರೆದು, ಶ್ರೀ ದಡದಳ್ಳಿಯವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದರು.

ಅಲ್ಲದೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ, ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ತಂತ್ರಜ್ಞನ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರುವವರೆಗೆ ಅವರ ಧಾರಾವಾಹಿ / ಫಿಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಕೂಡದೆಂದು ಯೂನಿಯನ್ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಈ ಬಹಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯವರ ಗತಿ ಬಂದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬಾರದೆಂದು ಶ್ರೀ ತಾರಲೇಯವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಮುಂದಿನ ವಾರದ 'ಸಂತೇಸುದ್ದಿ'ಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೊಂಡು ಓದಿ.

ಸರಸು ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದು ಗುಂಡೇಶನ ಧಾರಾವಾಹಿ ಎಂದು ಅರಿತಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ಟೀಕಾಚಾರಿಣಿಯರಿಗೆ, ತಂಬೂರಿ ಅಮ್ಮ ಕಡಿದು ನುಂಗಿದ್ದ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಬೋಂಡಕ್ಕಿಂತ ರುಚಿ'ಖಾರ'ವಾದ ಮೇವು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಮೆಂಬರಿಗಳು 'ರೀ, ರತ್ನಮ್ಮ, ಮುಂದಿನ ವಾರ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಅಂಗಡೀಲಿ ಬಜ್ಜಿ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ್ರೀ' ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಿಂದ ಖಾರ ಕಿಚ್ಚಾಗಿ ಸರಸು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಬರಿಸಿತ್ತು, ಸಂಜೆ ರಂಗಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದಾಗ. ಆದರೆ ದಂಪತಿಗಳು 'ಅಬಲೆಯರು' ಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ, ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕು ಮಾಡದೆ ಗುಟ್ಟು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಪಾಠ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಭರ್ಜರಿ ಹಾಸ್ಯಮೇಳ

• ಎಂ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ

'ಅಂತರಂಗ' ಸಂಸ್ಥೆಯು ನವೆಂಬರ್ 17, 18, 19 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ 'ಹಾಸ್ಯಮೇಳ' ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಸಭಾಂಗಣ ಭರ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಗೆ ಭಾಷಣಕಾರರ ದಂಡು 10 ಗಂಟೆಗೆ ನಗೆ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಶುರು ಮಾಡಿ ಸಂಜೆ 6 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಬರೀ ಸಿಕ್ಸರ್ ಬೌಂಡರಿಗಳನ್ನೇ ಬೀಸಿ ಸಭಿಕರ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹುಣ್ಣಾಗಿಸಿದ್ದು ಮರೆಯಲಾಗದ ಅನುಭವ. ಅನಂತರ ಎರಡು ಮಿನಿ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಇದು ಮೊದಲ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾದರೆ ಉಳಿದೆರಡು ದಿನಗಳು ಎರಡೆರಡು ನಾಟಕಗಳು ನಡೆದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತಣಿಸಿತು.

ಹಾಸ್ಯಮೇಳದ ರೂವಾರಿ ಮೇಕಪ್‌ನಾಣಿ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದ ತಂಡ. ಅಂಕಲ್ ಶ್ಯಾಂ ಅವರ ಅವಿರತ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿತು. ಕೈಲಾಸಂ ಮತ್ತು ಜಿ.ಪಿ.ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ನೆನಪನ್ನು ಅಮರವಾಗಿಸಲು ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಅನಾವರಣವಾಯಿತು. ಸಭೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಸೀಟು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಭಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಸೀಟಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಇಡೀದಿನ ಕುಳಿತಿದ್ದುದು 'ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿ' ಜಂಟಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು.

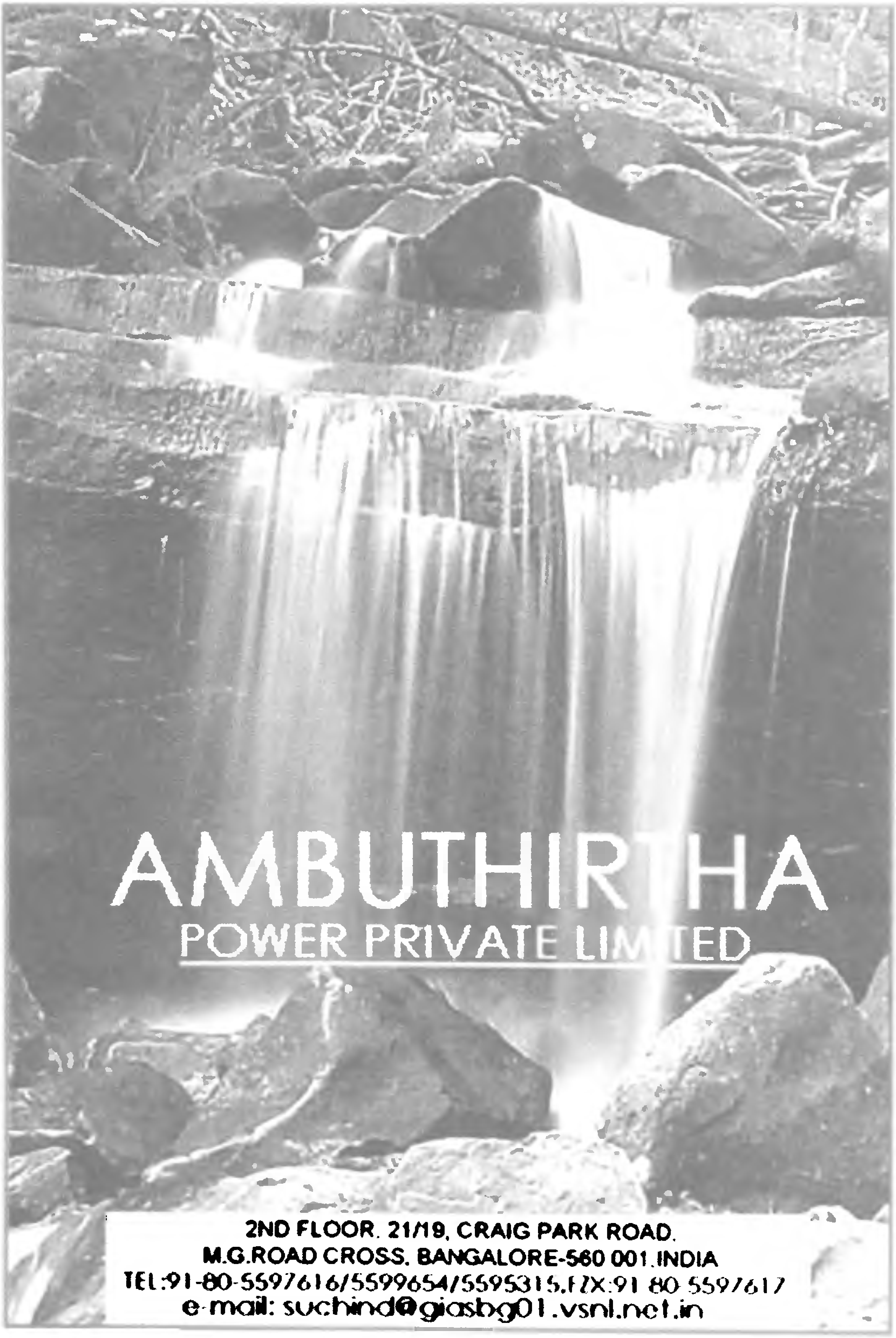
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಗೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಗಣಪತಿ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿದೇವತೆ. ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ವಿಚಿತ್ರ. ಫ್ರೀಜಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗೆ ಹೆಸರಾದ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪಾರ್ವತಿ ತನ್ನ ಮೈ ಕೊಳೆ ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ವಿನಾಯಕನ ಮೂರ್ತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಳು ಎಂದರೆ ಆಕೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲೇಬೇಕು. ಲಾಜಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲದ ದೇವರೆಂದರೆ ಗಣಪತಿ. ಅವನು ವಕ್ರದಂತ, ಗಜಮುಖಿ, ಇಲಿಯನ್ನೇ ವಾಹನವಾಗಿ ಹೊಂದಿದವ. ಅಂದಮೇಲೆ ಶುದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಲಾಜಿಕ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಗೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡದ ಜನಪ್ರಿಯ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾದ ಪಾ.ಪ. ಪಾಂಡು ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ರಮಣಶ್ರೀ ಗ್ರೂಪ್ ಆಫ್ ಹೋಟೆಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಎಸ್. ಷಡಕ್ಷರಿಯವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ

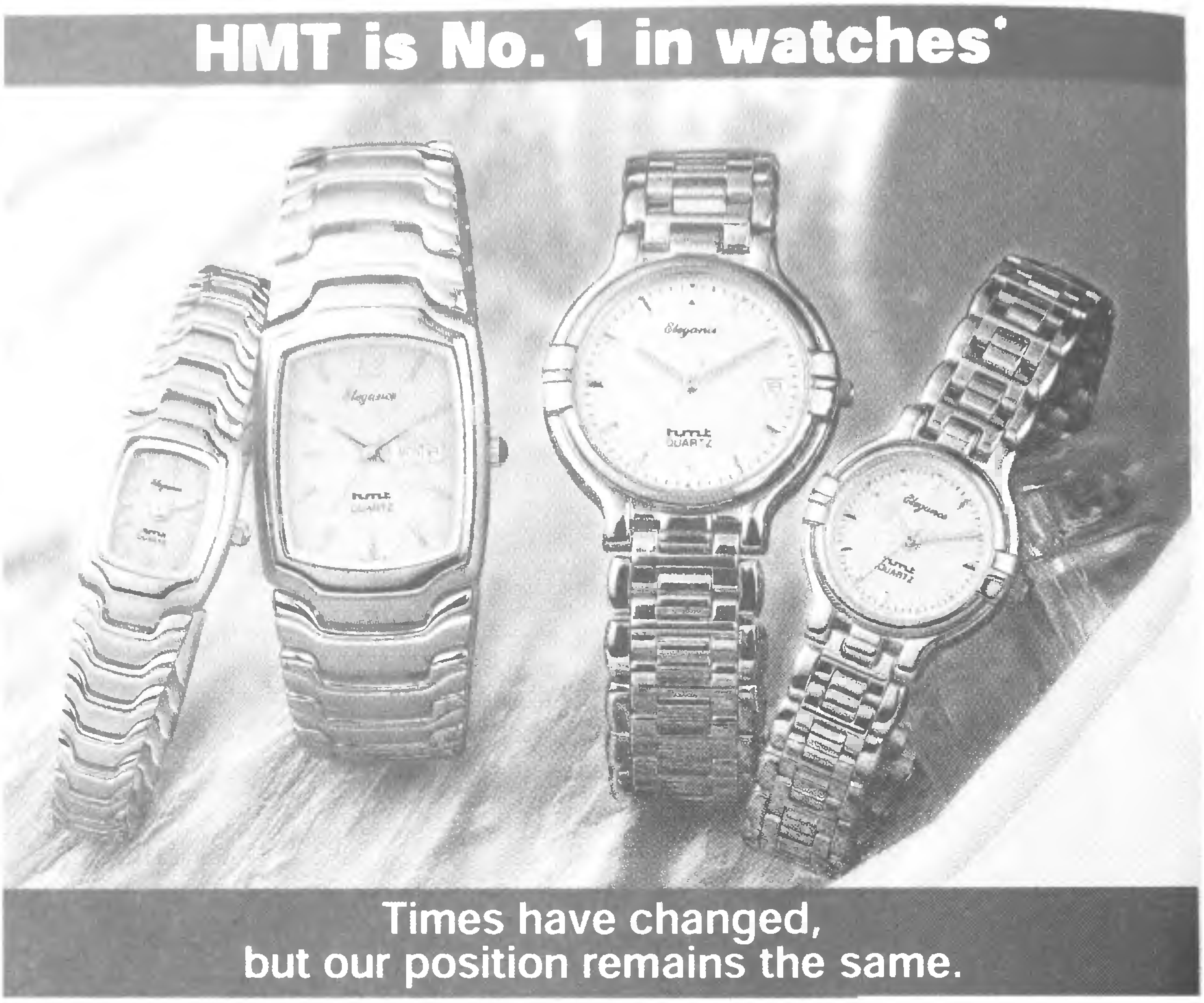
ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ನಗೆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದರು. ಹೋಟೆಲಿನ ರೂಮುಗಳು ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಗಂಡನೊಡನೆ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದಾಗ, ಆ ಡಬ್ಬಲ್ ರೂಮನ್ನು ಸಹ ಸಿಂಗಲ್ ರೂಂ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮಡದಿಯರಿಗೆ ಉಚಿತ ಸವಲತ್ತು ನೀಡಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ಮಹನೀಯರ ಮನೆಗೆ ಪತ್ರಗಳು ಬರೆದು, 'ದಂಪತಿಗಳಾದ ತಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು ಸಂತೋಷ' ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಮಡದಿಯರಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೇ ಬಹಳ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥದ್ದು! ''ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರೇ ಕಂಡಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಜೊತೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ'' ಎಂಬ ಉತ್ತರ ನಗೆಯನ್ನು ಸ್ಫೋಟಿಸಿತ್ತು.

ಡಾ|| ಎಂ.ಹೆಚ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ನಾಟಕೀಯ ಜೋಕುಗಳು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮುದ ನೀಡಿತು. ತುಂಬಾ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇರುವ ಭಾಷಣಕಾರರಾದ ಪ್ರೊ|| ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ ಅವರು ಎಡಬಿಡದೆ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಉಣಬಡಿಸಿದರು. ಬಿ.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಪದ್ಯಗಳು ರಂಜಿಸಿದವು. ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಕಚಗುಳಿ ಇಟ್ಟಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜೋಕುಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ದ್ರೌಪದಿ ಐವರಿಗೆ ಹಂಚಿಹೋದ ಪೌರಾಣಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಹಾಸ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ಅರ್ಜುನನ ಬದಲು ದುರ್ಯೋಧನ ತನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನು ಗತಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ದ್ರೌಪದಿಯ ಆತಂಕವನ್ನು ನಗೆ ಬಾಂಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಿಡಿಸಿದರು. ರಾಜೇಂದ್ರ ಕಾರಂತರ ಹಾಸ್ಯ ಗೀತೆಗಳು, ಜೆ.ಬಿ. ಕೋಟೆ ಅನಂತ್‌ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಕವನಗಳು, ಎಂ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯ - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರ ವಿನೋದಗಳ ಸಂಗಮ ಈ ಸಲದ ಹಾಸ್ಯಮೇಳದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಿರೂಪಕ ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಎಸೆದು, ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಸಹಸ್ರಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತುಂಬಿದ್ದ ಸಭೆ, ನಗೆಯ ನಿರಂತರ ಸ್ಫೋಟಕ್ಕೆ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಮುರಿದು ಬೀಳುವುದೇನೊ ಎಂಬಂತೆ ಹಾಸ್ಯದ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋಯಿತು. ಬಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಲಘು ಭೋಜನದ ಏರ್ಪಾಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು.

ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಗೆ ಬೇಕು. ನನಗೆ ಎದುರು ನೋಡುವ ಜನ ಎಲ್ಲೇ ಹಾಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದರೂ ಹಾಜರಾಗಿ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಗುತ್ತಿರುವುದು ಆನಂದದ ವಿಷಯ. 'ಹಾಸ್ಯಮೇಳ'ವನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಂದಿ ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಪಾತ್ರರು.

AMBUTHIRTHA
POWER PRIVATE LIMITED
2ND FLOOR, 21/19, CRAIG PARK ROAD,
M.G.ROAD CROSS, BANGALORE-560 001.INDIA
TEL:91-80-5597616/5599654/5595315,FAX:91 80 5597617
e-mail: suchind@giasbg01.vsnl.net.in

Reg.No.: CPMG/KA/BGW-544/2002

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TURST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010